

**TKP MK Genel Sekreteri
Haydar Kutlu Yoldaşın
MK 4. Plenumunda Okuduğu
Politik Büro Çalışma Raporu
Nisan 1985
TKP Yayınları**

Herausgeber ERMİŞ Verlag
Postfactı 101016 4300 ESSEN 1
Offset Druckerei B. Ronnes 4190 Kleve

İÇİNDEKİLER

| | |
|--|----|
| 1. TKP Merkez Komitesi'nin Duyurusu (1 Mayıs 1985) | 5 |
| 2- TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu Yoldaşın MK 4. Plenumunun Açış Konuşması | 8 |
| 3-TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu Yoldaşın MK 4. Plenumunda Okuduğu Politik Büro Çalışma Raporu | 14 |
| - Demokrasi Hareketi Genişliyor | 15 |
| - Ekonomik Sorunlar Daha da Ağırlaşacaktır | 23 |
| - Dış Politika Daha da istikrarsız Duruma Gelmiştir | 25 |
| - Demokratik Bir Türkiye Dünyada ve Bölgede Barış için Olumlu Bir Rol Oynayabilir | 28 |
| - Son Beş Yıldaki Değişiklikler Kavranmadan Demokrasi Kazanılamaz | 31 |
| - TKP ve Bilinçli İşçiler Görev Başına | 37 |
| - Partimiz ve Yığın Çalışmaları | 38 |
| 4- MK 4. Plenumunun Faşizme Karşı Utkunun 40.Yıldönümü Üzerine Halkımıza Çağrısı | 49 |
| 5- MK 4. Plenumunun TKP Davalarına ilişkin Bildirisi | 52 |
| 6- MK 4. Plenumunun TKP'nin 65. Kuruluş Yıldönümüne İlişkin Kararı | 54 |

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİNİN

DUYURUSU

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi 4. Plenumu toplandı.

Plenum, MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın okuduğu Politik Büro Çalışma Raporu'nu görüştü. Demokrasi savaşımının sorunlarını

ve TKP'ni bu savaşım içinde güçlendirme görevini özel bir biçimde ele aldı. Partimizin 65. kuruluş yıldönümünü kutlama çalışmalarının hedeflerini somutladı.

TKP MK 4. Plenumu, faşist diktatörlüğün zayıflıyor olmakla birlikte varlığını koruduğunu, buna karşılık demokrasi hareketinin genişlediğini, diktatörlük karşıtı güçlerin Evren-Özal yönetiminin tüm baskı ve manevralarına karşın gerilemediklerini, ama henüz diktatörlüğe son verecek demokrasiye geçişi sağlayacak bir güce ulaşmayı da başaramadıklarını saptadı.

Bugün halkımızın önündeki en önemli görev demokrasiyi kazanmaktır. Demokrasi ancak onu isteyen güçlerin ortak bir platform çevresinde güçlerini birleştirmesiyle, halkın demokrasi için aktif savaşıma atılmasıyla kazanılabilir. Plenum, TKP'nin de içinde bulunduğu 6 sol partinin oluşturduğu SOL BİRLİK'in daha da güçlenip genişlemesinin bu amaçlara ulaşmada önemli bir rol oynayabileceğini vurguladı, öteki muhalefet güçlerinin sol güçlerle diyaloga girmesinin, bütün muhalefetin demokrasi düşüncesi ve savaşını temelinde yakınlaşmasının, faşist diktatörlüğü geriletme, Evren-Özal ikilisinin manevralarını boşa çıkarmak, demokrasiye gerçekten geçişin yolunu açmak için zorunlu olduğunu belirtti.

TKP MK 4. Plenumu, bütün demokrasi güçlerini, politik tutum ve yaklaşımlarını saptarken, diktatörlük altında geçen beş yıl içinde, politik sistemde, ekonomik ve sosyal yapıda, dış ilişkilerde, kültürel ve düşünsel yaşamda gerçekleşen önemli değişik-

likleri bütün yanlarıyla dikkate almaya ve bunun gereği olarak demokrasiyi kazanmak için her türlü fedakarlığı göze almaya çağırdı. Ekonomik durumun ağırlaşması, dış politik sorunların yoğunlaşması, ABD emperyalizminin yeni yeni askersel ve ekonomik dayatmaları, halkımızın önündeki tehlikeleri daha da artırıyor. Evren-Özal yönetimi büyük bir umursamazlıkla cumhuriyeti uçuruma itiyor. TKP halkımızın ve ülkemizin geleceği için duyduğu büyük sorumlulukla her yurtsevere sesleniyor: Diktatörlere karşı birleşmek için kaybedecek zaman yoktur.

TKP MK 4. Plenumu, Partimizin kuruluşunun 65. yıldönümü nü "Demokratik Türkiye, Daha Güçlü TKP!" belgisi altında, demokrasiyi kazanma savaşımını daha da yükselterek, TKP'ni bu savaşım içinde güçlendirerek, onu toplumsal yaşamın vazgeçilmez bir gücü durumuna yükseltmek için her çabayı göstererek kutlama kararını aldı. Komünistler bu amaçla, 1985 yılı boyunca:

- İşkence ve idamların, politik tutuklamaların durdurulması, Kürt halkı üzerindeki baskının ve kırımın sona erdirilmesi için, genel politik af için,
- tüm demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılması ve ulusal, demokratik anayasa için,
- ABD ile Savunma ve İşbirliği Anlaşması'nın uzatılmasına ve Amerikan üslerine karşı barış hareketini yükseltmek için,

-İşten atmalara, işsizlik ve pahalılığa karşı, emekçilerin ekonomik ve sosyal haklarını korumak ve yaşam düzeylerini yükseltmek için, tüm bu alanlarda halkın ve demokrasi güçlerinin savaşımını daha da yükseltmek için her çabayı göstereceklerdir. Erken seçime gidilmesi için savaşımı, bu savaşımınla birleştireceklerdir. TKP, ulusal demokrasi hedefini halkımıza tanıtmaya çalışmalarına hız verecektir. TKP MK 4. Plenumu, bu görevlerin daha iyi yerine getirilmesi Partinin yığınlarla ve parti sempatizanlarıyla daha sıkı bağlanması, örgütsel olarak güçlenmesi için,65. yıl içinde MK organı ATILIM gazetesinin haftalık olarak yayınlanmaya başlanmasını gerçekleştirmek için gerekli hazırlıkların yapılmasını, 65. yıl ruhunda parti üyeliği niteliklerinin yükseltilmesini, Partiye nitelikli yeni üye kazanılmasını ve Batı Avrupa'daki parti çalışmalarının daha da geliştirilmesini karara bağladı.

6

TKP MK 4. Plenumu, partimizin çok yönlü gelişmesine önemli bir katkıda bulunmuş olduğunu saptadığı, parti organlarına yazı ve haber gönderme yarışmasının gelenekselleştirilmesini, yarışma sonuçlarının her yıl ATILIM'ın 1 Mayıs sayısında açıklanmasını ve yarışmaya daha geniş katılımın sağlanması için gereken önlemlerin alınmasını kararlaştırdı.

TKP MK 4. Plenumu, faşizme karşı utkunun 40. yıldönümünde, başta Sovyet halkı olmak üzere, Hitler faşizminin yenilmesi için eşi

görülmedik fedakarlıkları göze almış olan tüm anti faşist güçlerin savaşımını saygıyla andı ve insanlığın bir daha böyle büyük felaketlere uğramaması için, savaşa karşı, o daha başlamadan birleşmek gerektiğini vurguladı.

Plenum, bir bildiri ile Ankara'da sonuçlanan TKP Davasında verilen ağır cezaları protesto etti. Politik bir parti olan TKP'ne üye olmanın suç olarak gösterilmesinin ülkemizde demokrasi olmadığının en somut kanıtlarından biri olduğunu vurguladı ve tüm demokrasi güçlerini bu her türlü hukuk ve adalet anlayışına düşman yargılamalara karşı seslerini yükseltmeye çağırdı.

TKP MK 4. Plenumu, diktatörlük altında 1 Mayıs'ı kutlayan işçileri, köylüleri, aydınları, gençleri, zindandaki ve göçmenlikteki yurtseverleri ateşli dayanışma duygularıyla selamladı.

TKP'nin 65. kuruluş yıldönümünde tüm komünistleri: Demokratik Türkiye, Daha Güçlü TKP için her özveriyi göstermeye çağırdı.

1 Mayıs 1985

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi

7

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL
SEKRETERİ HAYDAR KUTLU YOLDAŞIN MK 4. PLENUMUNU
AÇIŞ KONUŞMASI

Değerli yoldaşlar,

TKP MK 4. Plenumunu açıyorum. Plenumumuzun gündemi önemli konularla yüklü. Bu çok doğal bir şey. Dünyamızda her gün yeni önemli gelişmeler oluyor. Latin Amerika'da bir dizi ülkede peş peşe diktatörlükler çöktü. Demokrasi filizleniyor. Sudan'da yeni gelişmeler var. Ülkemiz de dünyanın dışında değil. Ve ayrıca önemli gelişme ve değişimlere gebe.

Yeni, eski her soruna ilgi duymak, anlamak, kavramak, çözmek zorundayız. Komünistiz. Dünyayı sırtımızda taşımak zorundayız. Omuzlarımız ne denli dar, kollarımız ne kadar zayıf olsa da, dünyamızdan, insanlıktan, çağımızdan sorumluyuz.

İşte mesele burada. Kavga bu sorumluluğu etinde, kemiğinde yüreğinde duyanlarla, duymayanlar arasında gidiyor.

Yoldaşlar,

Faşizme karşı zaferin 40. yıldönümünü kutluyoruz. Eğer bir yüce sorumluluk örneği gösterilmek istenirse, işte bu zaferde yatıyor. Bir avuç tekelin kar hırsının doğurduğu, bir avuç çılgının dünyayı yutma planlarının yol açtığı bu saldırganlığa karşı yurdunu, insanlığı ve onun geleceğini korumak için en başta 20 milyon evladını veren Sovyet halkı, Leninci partinin yiğit neferleri ve diğer ülkelerin bu saldırganlığa direnen anti faşist savaşçıları, direnme cephesinin militanları... İşte bu kahraman insanlar, halklar yüce bir sorumluluk örneği verdiler. Onlar kendi mezarlarını insanlığın kurtuluşunun beşiği yaptılar. Tıpkı Paris komüncüleri gibi. Onların anısı önünde saygı ile eğiliyoruz.

Hitler faşizmi ve Japon militarizmi tarihten silindi. Ama insanlık düşmanları yok olmadı. Reagan yönetimi, NATO başları ta-

8

rihten ders almasını bilmiyorlar.

Hitler'in o uğursuz "yıldırım savaşı" planının yerini günümüzde ABD emperyalizminin "Rogers Planı", "Uzay savaşı" planları ' alıyor.

Hitler'in planlarının sonu biliniyor. Bunların sonu da öyle olacak diye düşünülebilir. Ama böyle düşünmemek gerek. Çünkü tehlike ciddi.

Unutmamalıyız ki dünyamızda insanlığı en az 15 kez toptan yok edecek kadar yıkım gücüne sahip nükleer silahlar birikmiştir.

İnsanlığın, barışın geleceği hiç bu kadar güncel tehdit altında olmadı.

Sosyalist ülkeler barışı korumak, silahlanma yarışını durdurmak için her özveriye hazır olduklarını defalarca kanıtladılar. Sovyetler Birliği barışın kalesi olarak defalarca barışçı girişimlerde bulundu.

İşte bir kez daha, Sovyetler Birliği'nin insanlığın bugününe ve geleceğine karşı duyduğu yüksek sorumluluğu kanıtıyor.

SBKP MK Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov yeni ve etkili bir barış çağrısı yaptı. Ülkesinin Kasım ayına kadar orta menzilli roket yerleştirmesini tek yanlı olarak durdurduğunu açıkladı. ABD yönetimi aynı tutumu izlemeye çağırdı.

Ayrıca Pravda'ya verdiği demeçte büyük küçük her devletin barış için işbirliğine, diyaloga katılmak zorunda olduğunu, bu devletlerin her

birinin dünya politikasında ağırlıklarının önemli olduğunu belirtti. Bu açık ve net çağrı herkese sorumluluğunu hatırlatıyor.

TKP bu yeni barış çağrısının halkımızın işlemleriyle tam bir uyum içinde olduğunu görüyor ve içtenlikle destekliyor.

Fakat biz de yeniden ve yeniden barış savaşımına ülke içinde ve ülke dışında daha etkili nasıl destek vereceğimizi düşünmek zorundayız.

Diktatörlüğün baskılarına rağmen yollar bulmak zorundayız. TKP geçmişte de baskı altında olmasına karşın barış için sesini yükseltmesini bildi.

Ülkemizdeki faşist diktatörlük rejimi tüm barış çağrılarına kulaklarını tıkıyor. Düşünüyorlar ki ülkemizden yükselecek her bir barış sesi, ceplerine girecek bir doların eksilmesi demektir. Rejim, tek "suçu" barışı savunmak olanların üstünden pençesini çekmiyor.

Onlar dünya politikasında ülkemizin ağırlığını hissettirme ola-

9

naklarına gözlerini kapıyor. Kendi ülkelerinin ulusal çıkarları ABD emperyalizminin askersel-politik çıkarlarına, ülkenin sal güvenliğini Pentagon'un güvenlik doktrinine bağlayanlar, kendi halkını, yurtseverlerini, bu ülkenin demokratlarını, solcularını, komünistlerini iç düşman ilan edenler, Kürt halkına terör uygulayanlar dünya politikasında bir ağırlık oluşturabileceklerini elbette umamazlar. Ama kötü olan şu ki, onlar kendi hafifliklerini, tüm ulusa mal etmek istiyorlar.

Biz kapitalist dünya ile tüm ilişkiler koparılсын demiyoruz. Ama eşit ve karşılıklı yarara dayalı, ulusal çıkarlarımızın korunduğu ilişkiler kurulsun diyoruz. Ancak bu, sosyalist ülkelerle yakın ilişkiler içinde olmakla mümkün.

Bu yolun ilk adımı öncelikle tüm komşu ülkelerle ve özellikle komşumuz Sovyetler Birliği ve Bulgaristan ile iyi komşuluk ilişkileri temelinde bir politika güdülmesidir.

İlginçtir, bugün Türkiye yalnızca Sovyetler Birliği ile kavgalı değildir. Diğer tüm komşu ülkelerle ilişkiler bozuktur, özellikle son günlerde Bulgaristan Halk Cumhuriyeti ile ilişkiler hızla daha da kötüleşiyor. Yeri gelmişken şunu belirteyim. Yükseltelen anti-Bulgar kampanya sosyalizme karşı bir haçlı seferine dönüşüyor. Bu bize kaygı veriyor. Ülkemizdeki diktatörlük rejimine rağmen Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile iyi komşuluk ilişkileri kurma yönünde gösterdiği titizlik ve aktif diplomatik politikanın, SSCB Başkanı Tihanov yoldaşın ülkemizi ziyaretinde de olduğu gibi, ülkemizin, halkımızın çıkarına sonuçlar yarattığını açıkça gördük. Hem ülkemiz hem bölgemizde gerginliği azaltmada iyi komşuluk ilişkileri olumlu rol oynuyor. İyi komşuluk ilişkileri bozulduğunda ise ABD emperyalizmi daha pervasızca dayatmalarda bulunabiliyor.

Öte yandan, ülke içinde ve dışında şimdi daha azgın bir anti-komünizm kabartıldı, şovenizm kışkırtıldı. O kadar ki kimi demokrat, hatta sol çevreler bile bundan etkilendi. Bu durum açık ki, partimize de, yeni ve zorlu görevler yüklüyor.

Ama biz, enternasyonalizm anlayışımızın, sosyalizme olan köklü inancımızın gereği olan her şeyi yapacak, bu azgın anti-Bulgar kampanyanın durması için elimizden gelen her çabayı harcayacağız. Biz iyi niyetli herkesi önce bu anti komünist azgın

10

kampanyayı durdurmak için çaba göstermeye çağırıyoruz. TKP, olarak komünistleri, reel sosyalizm ve emperyalizm ile aralarına eşit mesafe koymaya zorlama yönündeki emperyalizmin ve oportünizmin çabalarının da karşısına çıkıyoruz. Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkelerine sıkıca sarılıyoruz. Bu nedenle, biz komünist ve işçi partilerinin yeni bir zirve konferansının zorunlu olduğunu açıkça savunduk ve savunmaya devam edeceğiz. Kimileri, "iyi ama, yeni ve her ülkede farklı olgular var" diyor. Biz de diyoruz ki, işte bu yüzden "yeni olguları" birlikte değerlendirmeye gereklilik vardır.

Yoldaşlar;

Biliyorsunuz Ankara TKP davası hukuk ve adalet adına yüz karası biçimde sonuçlandı... 200'ü aşkın komünist ve ilerici ağır cezalara çarptırıldı. Ama diktatörlüğün savcılarını ileri sürdükleri suçlamaların hiç birini kanıtlayamadılar. TKP'ye, "terörist" dendi. Hani kanıt? Tersine, kurulduğundan beri 65 yıldır terör altında kalan partimizdir. "TKP casusluk yaptı" dendi. Kanıtı hani? "TKP vatan haini" dendi.

Kanıt nerede? Tersine bizi suçlayanlar ulusal çıkarlarımızı satılığa çıkaranlardır, demokrasiyi yok-edenlerdir.

Hayır, TKP kurulduğundan bu yana halkımızın ulusal çıkarlarını, demokrasinin, özgürlüğün her zaman en açık sözlü savunucusu olduğu için yargılandı ve yargılanıyor. Komünistler, inançları nedeniyle ağır cezalara çarptırdılar. Ama, hiç bir güç TKP'yi işçi sınıfının, halkımızın bağrından koparamayacaktır.

Bu dava da diğer TKP davaları gibi hukuka, adalete inananların vicdanını yaralamıştır. İşçi sınıfımız, halkımız, başı dik, direngen evlatlarına sahip çıkacaktır. Bu kararlar bozulmalıdır. Bu çağdışı, insanlık dışı yargılamaya karşı adalete, demokrasiye inanan herkesi protestoya çağırıyoruz.

Yoldaşlar;

Ülkemiz faşist diktatörlük eliyle ekonomik, sosyal, politik, kültürel ve düşünsel olarak geriye götürüldü. Türkiye yerinde saymıyor. Hayır geriliyor. Bu görülmelidir!

Olanlar kapitalizmin normal yıkıntıları değildir. Toplumun baştan aşağıya en gerici yönde değiştirmek için son derece sinsi, o derecede de tehlikeli bir plan uygulanıyor.

Türkiye Cumhuriyeti tarihi Özal hükümeti ve onun ekibi gibi

bir çeteye hiç tanık olmadı. Ama bu ulus düşmanı ekip gökten di düşmedi. Şimdiki parlamento gibi bir parlamento, şimdiki parlamento içi partiler gibi partiler de görmedi Türkiye.

Ne yapılmak isteniyor? Ülke, ağır aksak 1980'e kadar gelen, istikrarsız ve sınırlı da olsa varolmuş olan demokratik cumhuriyet rotasından çıktı. Bu nedenle " ara rejim" hayallerine kapılmamak gerekiyor.

Militarizm , işbirlikçiler devlet yapısının tepesini sıkıca elde tutmaya çalışıyor. Ekonomik yapı köklü biçimde değiştirilmeye çalışılıyor. Sosyal yapı daha da bozuluyor. Ulusal bilincin demokratik öğeleri, halkın iyi gelenekleri, moral duyguları tahrip ediliyor. Halk duyarsızlaştırmaya, politika dışına itilmeye çalışılıyor. Sistemli bir yozlaştırma, ideolojisizleştirme, kültürsüzleştirme programı uygulanıyor. Demokrasinin tüm kurumlarının temelleri dinamitleniyor.

Yoldaşlar,

Bu geriye gidiş ve bu sistemli yozlaştırma, yıkım politikası sosyal, sınıfsal ve politik güçlerin yapısında, bileşiminde, yığınların, başta işçi sınıfının bilincinde ciddi olumsuz değişmelere yol açıyor, örneğin işçi sınıfının sağlam çekirdeğinin, sanayi proleteryasının etrafını hızla genişleyen yarı-proleter, köylü unsurlar kuşatıyor. Lümpen proletarya genişliyor. Gençlik içinde benzer değişimler var. İşsiz gençlerin sayısı çığ gibi artıyor, lümpenleşme eğilimleri hızlanıyor.

Kuşkusuz tabloda yalnız karanlık renkler yok. İşçi sınıfının öncü kesimleri, öğrenci gençliğin önemli bir kesimi, demokrat aydınlar ise

daha bilinçli ve daha mücadelecî nitelikler kazanıyor, sol güçlerin tabanı genişliyor, partimizin de içinde olduğu Sol Birlik etki yaratıyor. Ama önemli olan şudur: Sosyal, sınıfsal, politik olguların her birini derinlemesine incelemeliyiz. Sınıf ölçütlerini dar, mekanik uygulayarak durumu anlamaya çalışmak yetersiz kalır. Bu geriye gidişin ciddi tehlike olduğu kavranmalıdır. Ayrıca unutmayalım ki ülkemizde demokrasi gelenekleri zayıftır. Başka deyişle bu gerilemeyi, çürümeyi hızlandıran emperyalizmin kozmopolit ideolojisinin etkilerine karşı toplumun kendini savunma sistemi yetersizdir. Bazen geri toplumlarda dinsel inançlar ve gelenekler bu etkiler karşısında görece bir savunma sistemi oluşturabiliyor. Bizde bu da zayıftır. Bu hem iyi, hem kötü.

12

Kapitalizm bu tür kalıntıları oldukça temizledi, ama yerine sınırlı da olsa istikrarlı bir demokrasi oturmadı. Bu Plenumumuz inanıyorum ki, görüş ufukumuzu daha da genişletecektir. Teorik çabalarımızı daha da yoğunlaştırmak için itici bir güç verecektir. Bu güçle pratiğin sorunlarına daha etkili ve köklü çözümler getirebileceğiz.

Yoldaşlar,

Diktatörlük sesimizi boğmak istiyor. Ama, sesimiz duvarları aşıyor. Daha önemlisi geniş bir çevre kendi öz deneyimi ile ortak çözümlere yaklaşıyor. Bu cesaret verici bir şey.

Somut durumu daha da iyi analiz eder, iyi düşünür ve cesaretle ileri atılırsak, birleşebilecek güçleri bölme çabalarını önleyebilir, solun dışlanması, tecrit edilmesi oyunlarını bozabilirsek ülkemiz için tarihsel fırsatları değerlendirebiliriz.

Ülkemizin, halkımızın ivedi gereksinimi demokrasidir. Demokrasi, tüm yozlaşma, çürüme, çöküşe, geriye gidişe karşı milyonların değiştirici, itici, güçlü enerjisini açığa çıkarır. İşçi sınıfı içinde, sağlam köklü, sıkı disiplinli parti örgütlerimiz temelinde halkın, geniş demokrasi güçlerinin her gün daha fazla güvenini kazanarak, en önde mücadele vererek demokrasinin bayrağını taşıyacağız. Daha güçlü TKP ile Demokratik Türkiye yolunda ilerleyeceğiz.

13

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL
SEKRETERİ HAYDAR KUTLU YOLDAŞIN MK4.
PLENUMUNDA OKUDUĞU POLİTİK BÜRO ÇALIŞMA
RAPORU

Değerli yoldaşlar,

Son toplantımızdan bu yana geçen dönem, diktatörlük rejiminin içyüzünün daha açık gözler önüne serildiği, onun zayıflıklarının daha da belirginleştiği ve diktatörlüğe karşı çıkan güçlerin daha hareketlendiği bir dönem oldu.

Uluslararası alanda Cenevre'de SSCB-ABD görüşmelerinin başlaması ve özellikle SBKP MK Genel Sekreteri M. Gorbaçov'un 8 Nisan günü,

ülkesinin Kasım ayına kadar orta menzilli roket yerleştirmesini durdurma kararını aldığını açıklaması bütün dünya halklarının desteği ile karşılandı. Şimdi herkes şunu görüyor: Eğer ABD yönetimi de Sovyetler Birliği'nin örneğini izlerse, Cenevre görüşmelerinde , dünyamız üzerindeki nükleer savaş bulutlarını uzaklaştıracak bir sonuç alınmasının olanakları artacaktır.

Washington'un politikasının yol açtığı, dünya çapındaki kritik durum varlığını sürdürüyor, öte yandan dünya çapındaki barış hareketinin, bağlantısız ülkelerin yeni girişimleriyle daha güçlenmesi ve Brezilya, Uruguay'da demokrasiye geçilmesinden sonra Sudan'da da diktatörlük rejiminin yıkılması iyimserliğimizi artıran etmenler oluyor.

Ülkemizde toplumsal yaşamın her alanını saran ve giderek derinleşen bunalım, politik yaşama rejim bunalımı olarak yansıyor. Evren-Özal yönetiminin faşist diktatörlüğü ayakta tutma çabaları, rejimin bunalımını azaltmıyor, tersine, bu rejime son verilmesi istemi daha da güçleniyor.

14

Toplumumuz en karmaşık konularda çok olumlu perspektiflere açık ders çıkarma süreci yaşıyor. Bizim baştan beri savunduğumuz bir çok görüşü bugün daha geniş çevreler paylaşıyor. Beş yıldır uygulanan politikaların iflası sergilendikçe, Türkiye'nin kendine yeni, başka bir yol seçmesi gerektiği görüşü güç kazanıyor. Toplumumuzun politik bakımdan aktif güçlerinin çoğunluğu giderek şu gerçeği daha açık

görüyor: ÜLKEMİZİN DEĞİL İLERLEMEK, AYAKTA
KALABİLMEK, NEFES ALABİLMEK İÇİN BİLE BUGÜN
ÖNCELİKLE DEMOKRASİYE İHTİYACI VARDIR.

Önümüzdeki dönem, ne olursa olsun, demokrasi savaşımının daha da güçleneceği, azınlığın faşist diktatörlüğü ile çoğunluğun demokrasi istemi arasındaki çelişkilerin daha da keskinleşeceği bir dönem olacaktır.

Bu durum bizden, Partimizin politik yaşamadaki rolünü daha artırmak için, bu amaçla, onu ideolojik, politik ve örgütsel her alanda daha da güçlendirmek için her çabayı göstermemizi istiyor. Partimizin kuruluşunun 65. yıldönümünü onu daha da güçlendirerek karşılama görevi, şimdi ülkemizin içinde bulunduğu durum dikkate alındığında çok daha büyük önem taşıyor. Partimizi Türkiye'nin gebe olduğu değişme hazırlamak için göstereceğimiz her çaba, bu değişimin halkımızın çıkarları doğrultusunda gerçekleşmesini hazırlamaya katkıda bulunmak olacaktır.

Şimdi inanıyoruz ki, Merkez Komitemiz bu plenumda ülkemizdeki demokrasi savaşımının sorunlarını ayrıntılı biçimde ele alarak, partimizin bütün örgütleriyle bu savaşımında daha aktif, daha yapıcı, daha birleştirici ve daha somut yol gösterici bir rol oynaması için gereken yeni önlemleri görüşerek, bu sürece önemli bir katkıda bulunacaktır.

DEMOKRASİ HAREKETİ GENİŞLİYOR

Rejimin durumu üzerine geçen Plenumda yaptığımız saptamalar geçerliliğini koruyor. Geçtiğimiz dönem içinde Özal hükümeti daha

da yıprandı. Hükümetin, izlediği ekonomik politikanın olumlu sonuçlar getireceği yolundaki 1984 başında yaptığı vaatlerin asılsız olduğunu çok geniş kesimler kendi deneyleriyle gördüler. Açığa çıkan yolsuzluk ve rüşvet olayları, rejimin vur-

15

guncuları besleyen ve kollayan bir rejim olduğunu iyice gözler önüne serdi. Bir yandan Özal ve çevresinin, öte yandan militarist generallerin milyarlık yolsuzluk ve rüşvet olaylarıyla, kirli çevrelerle ilişkili oldukları ortaya çıktı.

6 Kasım seçimleriyle oluşan parlamento bugün öyle bir duruma geldi ki, bu parlamentonun kendisi bile artık parlamento olduğuna inanmıyor. Erken seçim isteminin parlamento dışındaki her üç yasal muhalefet partisinin çevresinde birleştiği bir istem durumuna gelmesi, sahte parlamentoda tam bir panik yarattı. Buradaki sözde muhalefet partileri fiilen dağıldılar.

ANAP içinde çatışmalar arttı. Bu partinin de dağılması büyük ölçüde ancak Bizans oyunlarıyla önlenebiliyor.

Rejimin parlamentosunun göstermelik olduğunun kanıtlanması, onun partiler sisteminin büyük ölçüde felce uğraması, bu rejimde partilerin erk üzerinde söz sahibi olmasının olanaksız olduğunu, rejimin demokratik hiçbir yanının olmadığını da gösteriyor. ANAP'ın sözde iktidar partisi olmasına rağmen, bunalımlarla sarsılması da bunun bir sonucudur. Elbette ANAP yönetimdeki ve içindeki belli çevreler, en

başta Özal ekibi ve MHP'liler, rejimin ayakta durabilmesi için belli işlevler üstlenmişlerdir, ama ANAP bir parti olarak rejim için bir kılıftan başka bir şey değildir.

O nedenle, politik bunalımın sürdüğü koşullarda, ANAP içindeki çatışmaların da daha derinleşmesini beklemek yanlış olmayacaktır. Sömürü ve vurgundan pay alabilmek için bu partiye koşmuş sözde politikacıların, tepedeki gözü dönmüş soygunculardan kendilerine pek bir şey kalmadığını gördükçe, bağırmaya başlamaları şaşırtıcı olmayacaktır.

Rejimin bunalımının derinleşmesi, rejimi taşıyan ve destekleyen güçler arasında da sürtüşmelere yol açıyor. Generaller, Özal, tekelci basın, MHP, TÜSİAD vb. odaklar rejimi sağlamlaştırmanın yöntemleri üzerinde zaman zaman çelişkili konumlara düşüyorlar.

Değerli yoldaşlar,

Geçtiğimiz dönem içinde diktatörlüğün karşısında yer alan güçlerin daha genişlediğine, bu güçlerin daha hareketlendiklerine ve birbirlerine bir ölçüde daha yaklaştıklarına tanık olduk.

Burada SOL BİRLİK'in kurulması nitelik olarak yeni bir geliş

16

me olmuştur. Sola 1960'ların ikinci yarısında bu yana egemen olmuş olan bölünme , parçalanma, iç kavgalara dalma eğilimi, ilk kez ciddi bir yaklaşımla tersine çevrilmiştir. Birlik eğiliminin sola egemen olmasının olanakları artmıştır. Üstelik Sol Birlik'i oluşturan partiler

yalnızca solun genel ilkesel konuları üzerinde değil, halkımızın bugünkü ivedi ve yakıcı sorunlarına yaklaşımda da görüş birliğine varmışlar, böylece sol güçlerin politik savaşıma etkili bir müdahalede bulunmasının koşullarını yaratmışlardır.

Yasal muhalefet partileri de diktatörlük karşısında gerilemediler. Bu partiler şimdi görüşlerini daha açık ve ayrıntılı ifade ediyorlar.

Demokrasiye geçilmesi gerektiği, demokrasinin ilkelerinin ülkeden ülkeye değişmeyeceği, "Türkiye'de de Batı ülkelerindeki gibi bir demokrasinin kurulmasının zorunlu olduğu, SODEP, DYP ve RP tarafından ortaklaşa paylaşılan görüşler durumuna geliyor.

1988'in beklenmeden erken seçimlere gidilmesi istemi de her üç yasal muhalefet partisince şimdi daha çok savunulmaktadır. Demokratik bir rejime geçilmesi görüşünün yanı sıra, Türkiye ABD ilişkilerinin eşitsiz ve Türkiye zararına geliştiği, İMF ile yapılan anlaşmaların ekonomik durumu daha da kötüleştirdiği, SSCB ile ilişkilerin gelişmesinin ülkemiz yararına olduğu saptamaları da, bugün, ayrı ayrı da olsa, gerek üç yasal muhalefet partisinin, gerekse sol güçlerin paylaştığı görüşlerdir.

öte yandan bizim baştan beri üzerinde ısrarla durduğumuz görüş, demokrasiye geçilmesinin hiç de kolay olmayacağı, hiçbir politik gücün tek başına ülkeyi demokrasiye ulaştıramayacağı, demokrasinin ancak onu isteyenlerin ortak savaşımla elde edilebileceği görüşü bugün güç kazanmaktadır.

Tüm bunlardan çıkan sonuç, bizim diktatörlüğe karşı daha aktif bir savaşımın zorunlu olduğuna ve ulusal demokrasiye ilişkin

görüşlerimizin geniş güçlerce benimsenmesinin olanaklı olduğu, bu yoldaki ulusal diyalog ve birlik çabalarımızı artırmamız gerektiğidir.; Sendikal hareket Özal hükümetine, rejimin sendikal yasa ve uygulamalarına karşı şimdi daha açık cephe alıyor. İşçi sınıfının sıralarında, bilinçli proleter ve sendikacılardan yayılan son beş yılda kaybedilen hakları geri almak için, çalışma ve yaşama koşullarının aralıksız kötüleşmesine karşı direnme görüşleri daha geniş

17

destek buluyor.

Özal hükümeti IMF ile yaptığı anlaşmalar ve 1985 bütçesi doğrultusunda, KİT çalışanlarının ücret artışlarının mevcut enflasyon hızının yaklaşık yarısı düzeyinde tutmayı amaçlıyor. Holdinglere milyarlar hediye edilirken, işçilerin gerçek ücretlerinin daha da düşmesini getirecek, zorla dayatılmak istenen bu uygulamaya karşı işçi ve sendika hareketinin sıralarında tepki büyüktür.

Evren-Özal yönetiminin karşısındaki en önemli güçlerden biri de aydın hareketidir. Geçtiğimiz dönemde bu daha somut görüldü.

Aydınlarımız diktatörlüğün baskı ve tehditleri karşısında demokrasi bayrağını yükseltmeye devam ettiler.

Rejimin 1985 yılı içinde Ziraat Odaları, Esnaf ve Zanaatkar örgütleri hatta Odalar Birliği gibi örgütlerin uygulanan ekonomik politikaya yönelttikleri tepkileri yumuşatması da zordur.

Özal hükümetinin ekonomik durumda bir düzelme, iyileşme sağlayamayacağını bugün yalnız emekçiler ve orta katmanlar değil, burjuvazinin bu politikadan zarar gören geniş kesimleri de görüyor. Politik genel af istemi bugün çok çeşitli güçlerce paylaşılıyor. Dünya demokrasi güçleri bu istemi destekliyorlar. Diktatörlük bu sorunun üzerini örtmek için şimdiye kadar çeşitli yollara başvurdu, ama her seferinde başarısız kaldı. Tersine bugün politik tutukluların özgürlüklerine kavuşması sorunu ile eski politikacılar üzerindeki yasakların kalkması sorunu giderek bir ve aynı sorun, 12 Eylül rejiminin saldırısına uğramış yurttaşların özgürlüğü sorunu haline geliyor, genel politik af hareketinin tabanı genişliyor.

Bir yandan "suç vasfının değiştiği" gerekçesiyle faşist Türkeş serbest bırakılıyor, MHP daha şimdiden aklanıyor, öte yandan Başbakan Özal, " Türkiye'de politik tutuklu yoktur" diyerek, muhbirlik vb. adlarla anılan yasalar hazırlayarak politik af isteyenlere meydan okumayı deniyor. Cezaevinde söz konusu yasayı uygulamak için politik tutuklulara en ağır işkenceler yapılıyor. Demokrasi güçleri diktatörlüğe gereken yanıtı vermek için şimdi genel politik af istemini daha da yükseltmelidirler.

Geçtiğimiz günlerde Ankara'da sonuçlanan TKP davasında 200'ü aşkın yurttaş yalnızca partimize, bir politik partiye üye ol-

dukuları öne sürülerek toplam 1630 yıl hapse mahkum edildiler. Görüşleri ne olursa olsun bir politik partiye üye olmanın, onun görüşlerini savunmanın, onu desteklemenin suç sayıldığı bir ülkede demokrasi yok demektir. Partimize karşı tutumları ne ^hırsa olsun, "Türkiye'de de Batı ülkelerindeki, öteki NATO üyelerindeki kadar demokrasi olmalıdır" diyen herkese,TKP ve öteki sol güçler üzerindeki faşist baskıları protesto etmeğe çağırıyoruz. Bu bir demokrasi görevidir.Böyle bir tutum diktatörlüğe indirilmiş ağır bir darbe olacak,demokrasi savaşımına büyük bir güç katacaktır. öte yandan hükümetin politikalarını protesto için açık hava ya da kapalı salon toplantıları, miting ve yürüyüşler düzenlenmesi istemleri her geçen gün daha çok duyuluyor. Yığınlar muhalefet partilerine, sendikalara bu istemlerle başvuruyorlar. Kimi yörelerde işçi direnişleri oluyor, üniversitelerde, öğrenci yurtlarında yer yer eylemler örgütleniyor, çeşitli illerde tütün üreticilerinin hükümete ve pazar esnafının ANAP'lı belediyelere karşı anlamlı protesto eylemleri gerçekleşiyor.

Tüm bu saydıklarımızdan şu sonucu çıkarmak yanlış olmayacaktır. Bugün koşullar göstermektedir ki, muhalefet partilerinin, sendikaların ve öteki yığın örgütlerinin, aydınların bütünsel bir demokrasi cephesi olarak ortaya çıkması ve demokrasi istemi temelinde yığınsal bir halk hareketi gerçekçi bir hedeftir ve bunun için çaba harcamak bütün demokrasi güçlerinin görevidir.

Değerli yoldaşlar,

önümüzdeki dönem demokrasi savaşımının daha da yükselebileceğini, giderek anayasa sorununu da gündemine alabileceğini, erken seçim isteminin güçlenmesinin önüne geçmenin giderek zorlaştığını Evren-Özal yönetimi de görüyor.

Onlar şimdi diktatörlüklerine yönelik bu tehlikeler karşısında kendi aralarında daha sıkı bir işbirliğine yöneliyorlar, ve ABD emperyalizmiyle çok daha sıkı bağlanmaya çalışıyorlar, bir yandan da, yasa dışı ilan ettikleri sol güçler üzerinde yoğun bir baskı yürütüyor, tutuklamaları artırıyorlar, sola, partimize karşı psikolojik savaşı yoğunlaştırıyorlar; sol güçler ile yasal muhalefet partilerinin arasına kama sokmaya çalışıyorlar; yasal muhalefet partilerini kendi aralarında çatışmaya teşvik ediyorlar. Aynı zamanda kimi vaatlerle yasal muhalefet yumuşatılmaya çalışılıyor ve bu partileri içten bölme çabaları gündeme getiriliyor.

19

Burada Evren'le ilişki içindeki Mehmet Yazar'ın DYP'ne baş kan atanması için bu parti üzerinde uygulanan çok yönlü baskıların, rejimin faşist karakterinin somut bir göstergesi olduğunu belirtmek gerekiyor.

Ayrıca toplumsal yaşamın her alanını saran bunalımın daha da derinleşmesinin devrimci süreci hızlandırması olasılığına karşı baskı aygıtları sürekli geliştiriliyor ve yaygınlaştırılıyor.

Rejim açısından böylesi bir tehlikenin ufukta görülmediği koşullarda, eğer şimdiki yöntemlerle politik bunalım aşılamazsa, demokrasiye geçilmesini önlemek için baskı aygıtlarını aynen koruyup/faşizmi kaldırıp, çok sınırlı bir parlamenter rejime olanak verip, burada gene Amerikancı güçlerin erkte olmasını sağlamak da Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçi oligarşinin planları içinde vardır.

Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşi demokratik bir rejimi kendileri için büyük bir tehlike olarak görüyorlar. Burada bir kere daha vurgulamak istiyoruz, bunlar ülkemizde demokrasinin kurulmasına hiçbir zaman izin vermek istemeyecekler, gönüllü olarak erki demokrasi güçlerine hiçbir zaman terk etmeyeceklerdir.

Bizim görüşümüze göre, parlamento dışı yasal muhalefet partilerinin mevcut olanakları yeterince değerlendirmemesi, muhalefetlerini daha da güçlendirmemeleri, kendi aralarında demokrasi için daha sıkı bir işbirliğine yönelmemeleri, Evren-Özal yönetimine çeşitli manevralar hazırlamak için zaman kazandırmaktadır. Muhalefetin sertleşmesi, rejimi de sertleştirebilir endişesi burada önemli bir etmen oluyor.

Elbette bu olasılık söz konusudur. Ama rejimin sertleşmesi, ona karşı kararlı ve ikircimsiz biçimde birleşildiğinde karşı koyulamayacak bir şey değildir. Bu olanaklıdır. Ama tersi tutumla rejimi yumuşatmak hiçbir zaman olanaklı olmayacaktır. Dahası, rejimin daha da sertleşmesi olasılığı muhalefetin sertleşmesine bağlı olmaktan çok, diktatörlüğün bunalımı çözememesi ile bağlıdır.

Bugün, sanki olağan bir burjuva parlamenter rejim varmış ve hükümet burjuva parlamenter bir hükümetmiş gibi, Özal hükümetinin daha da

yıpranması sonucunda iktidara gelme sırasının otomatikman şu ya da bu yasal muhalefet partisine geleceği yanılgısı, bizce gerek burjuva muhalefet sıralarındaki, gerekse sol

20

güçlerin sıralarındaki demokrasi hareketini zaafa uğratan çok önemli bir yanılgıdır.

Böylesi bir yaklaşım ilk bakışta mantıklı görünmektedir. Ama ne var ki, rejim böyle düşünenlerin mantığı ile işlememektedir. 12 Eylül öncesinin düşünce ve davranış kalıplarından, kurtulmak, yeni, değişmiş duruma uygun yaklaşımlara ulaşmak; bugün demokrasi isteyen bütün güçlerin önündeki ana sorun bizce budur.

Parlamento dışındaki yasal muhalefet partileri gerçekten söz sahibi olmak istiyorlarsa, anayasasıyla, faşist kurumlarıyla bu rejime karşı daha kesin tutum almalıdırlar. Mevcut Anayasanın değiştirilmesinin, bunun için bugünden savaşımlı yükseltmenin zorunlu olduğunu yığınlara göstermemek, bizce sanıldığı gibi muhalefeti rejime karşı koruyan bir tutum değildir. Diktatörlüğün saldırılarını geriletecek olan, en geniş demokrasi güçlerinin ve yığınların daha etkin olarak politik savaşıma katılmasıdır.

öte yandan sol güçlerin, kendilerini, yasal muhalefet partileri ile demokrasi için bir diyalog kurulmasının, işbirliğine yönelinmesinin yalnızca bu partilerin erke gelmesine yarayacağı yanılgısından kurtarmaları gerekiyor. Bu yıl 50. yıldönümünü kutlayacağımız

Komintern'in 7. Kongresi'nin anti faşist savaşıma ilişkin ilke ve kararları, günümüzde de geçerlidir. Sol, demokrasi hareketinde daha aktif tutum almazsa, daha yapıcı bir rol oynayamazsa güçlenemez. Bugün demokrasinin yok edilmiş olması, ulusal bağımsızlığın sözde kalması, ulusal ekonominin tahribi, sosyal eşitsizliklerin hızla derinleşmesi, ahlak ve kültür bunalımı, bütün bunlar yalnız çok geniş halk yığınlarının "bu durum değişmelidir" görüşüne sahip çıkmasını getirmiyor. Burjuvazinin belirli kesimlerinde dünden farklı tepkilere yol açıyor.

Ve elbette bu politik güçler, kendi sınıfsal amaçlarına ulaşabilmek için halk yığınlarının desteğini almaya çalışıyorlar.

Bu durum, kimi sol güçler tarafından, ne yazık ki, doğru değerlendirilemiyor. Haklı olarak halkımızın ağır sorunlarının ancak köklü sosyal-ekonomik dönüşümlerle, devrimin utkusuyla, sosyalizmle kalıcı çözümlere kavuşabileceğinden ve burjuvazinin böylesi devrimci hedeflere karşı olduğundan hareket eden bu çevreler, söz konusu burjuva politik güçlerin demokrasiye şu ya da bu ölçüde sahip çıkmalarını nesnel çelişkilerden kaynak-

21

lanan değil, yalnızca halkı devrimci gelişmelerden uzak tutma amacıyla bağlı bir gelişme olarak yorumluyorlar.

Oysa bu yönü de unutulmadan görülmelidir ki, bu durum sol güçler için önemli olanaklar getiriyor. Eğer burjuva muhalefet güçleri, solun,

halkın çıkarlarını dile getiren bugünkü kimi asgari hedeflerine sahip çıkıyorsa, bu, ne olursa olsun, solun bu güçlere kulak veren halk yığınlarını bu hedefler için birleştirmede, hareketlendirmede olanakları kat kat artıyor demektir. Eğer bugün, dünden farklı olarak, memlekette demokrasi olmadığını, işkence yapıldığını, Türk-Amerikan ilişkilerinin eşitsiz, ulusal çıkarlarla uyumsuz olduğunu, İMF ile yapılan anlaşmalardan zarar gördüğümüzü, Türkiye'nin zenginin daha zengin, fakirin daha fakir olduğu bir ülke olduğunu yalnız sol güçler değil, başkaları da söylüyorsa, ve bu uygulamalardan vazgeçilmesi gerektiğini savunuyorlarsa, bu, sol için değil , faşist diktatörlük için korkulacak bir şeydir.

Ama eğer sol, güçlerini birleştirip, kendisini yalıtılmak isteyenlerin oyununa gelmeyip demokrasinin, ulusal bağımsızlığın, halkın ekmeğinin en hararetli, en kararlı, gerçek savunusu olduğunu herkese gösteremezse, bu görüşlere bugün ilk defa soyunanlar, solun baştan beri bunları savunduğunu, bunun için savaştığını, her özveriye katlandığını halka unutturmayı pekala başarabilirler. Sol, politik gelişmelere daha etkili müdahale edemezse, politik yaşamda alabileceği yeri almayı başaramazsa, işte ancak o zaman korktuğuna uğrayacaktır. Tersine eğer sol güçler doğru bir politika izleyebilirlerse, burjuvazinin belli çevrelerinin demokrasi savaşında olumlu bir rol oynamasını ve halkın demokrasi savaşımının yükselmesini sağlayabilirler.

Sınıflı toplumda hele hele faşizm koşullarında demokrasiye ilişkin şiarlar konusunda, Lenin'in dediği gibi bizimle burjuvazi arasında

ilkesel bir fark yoktur, fark ölçüde, derecededir. Sorun bu şiarlar uğrunda savaşımında kimin en çok, en ardıcı), en ilkesel ve dürüst savaşıacağı sorundur. İşte yığınların son çözümlemede dikkate alacağı temel ölçüt de bu olacaktır.

Bugün rejim sırat köprüsünden geçmektedir, bunalımı öylesine derindir. O nedenle duruma çok ciddi ve sorumlu yanaşmak, bütün muhalefetin görevidir. Sempati toplamak için bugün bir şey söyleyip, yarın bundan yüz çevirmek, muhalefeti bir gün sertleş-

22

tirip, ertesi gün gene yumuşatmak gibi ciddi olmayan tutumlar, aynı zamanda tehlikelidir de.

Örneğin, erken seçim konusu bugün diktatörlüğü can evinden vurmaktadır. Bütün muhalefetin buna hararetle sahip çıkması zorunludur. Rejimin süngüsünün karşısına dikilmeyi göze alamazsak, onun süngüsünü düşüremeyiz.

EKONOMİK SORUNLAR DAHA DA AĞIRLAŞAÇAKTIR

Geçen yılın başında MK 1. Plenumunda okuduğumuz raporda "Ekonomik bunalım derinleşecektir" ara başlığı altında "Özal hükümeti iflas etmiş bir politikayı şimdi ekonomide yeni bir başlangıç gibi göstermeye çalışıyor. Bu, bizce, olsa, olsa, sonun, ulusal çapta bir ekonomik çöküntünün ve kaosun başlangıcı olabilir... Biz şimdiden söyleyebiliriz ki, 1984 yılı çok az sayıda holdingin dışında kalan tüm

kesimler için ekonomik durumlarının daha da kötüleştiği bir yıl olacaktır." demiştik.

Şimdi 1985'de gerek ekonominin genel durumunun, gerekse emekçi halkın ekonomik durumunun bir önceki yıla oranla daha da kötüleştiği konusunda hemen hemen herkes görüş birliğinde. Özal bile tersini öne süremiyor. Tekelci burjuvazinin çıkarlarını savunan kimi çevreler bile açıkça: "1985'de 1984 gibi geçerse o vakit bir bela ile karşılaşmamak için dua etmek lazım" demekten kendilerini alamıyorlar.

Özal hükümeti 1984'de başaramadığını, 1985'de başaracağını, enflasyon hızını % 25'e indireceğini öne sürdü. Bütçeyi buna göre yaptı. Oysa yalnızca ilk iki ayın enflasyon hızı % 12'yi geçti. Aynı şekilde 1 ABD doları Özal'ın hesaplarının tersine yıl sonunda değil, daha şimdiden 500 TL'ya ulaştı.

Bu durum hükümeti iç ve dış borçlanmayı olağanüstü artırmak zorunda bırakıyor. Devlet bu nedenle artan ölçüde yüksek faizli tahvil çıkarmakta, Özal kendi savunduğu "serbest piyasa" kurallarını kendisi altüst etmekte, bankalar bile kaynaklarını kredi vermede kullanmak yerine devlet tahvili almaya yönelmektedir. Bunlar burjuvazi içindeki çelişkileri de daha derinleştiriyor. Hükümet, öte yandan, yıl sonunda, öngördüğünün 3 katına yakın olması şaşırtıcı olmayacak olan bütçe açığını kapatmak için karşılıksız para basımını artırmak durumunda da kalabilir. O za-

23

man enflasyon hızı daha da fazla artabilir.

Devlet yatırımlarının ve devletin sosyal harcamalarının azalmasına rağmen, bütçe açıklarının artması, silahlanmaya ve baskı aygıtlarına yapılan aşırı harcamalarla, artan dış borç ödemeleriyle ve holdinglere ve vurguncu kapitalistlere devlet kasasının yağma ettirilmesiyle bağlıdır.

öte yandan Özal hükümeti şimdilik zor da olsa dış borç bulabilmektedir, ama emperyalist odaklar Türkiye'yi kısa vadeli ve yüksek faizli kredilere yönelmek zorunda bırakmaktadırlar.

Özal'ın ekonomik politikası artık büyük ölçüde bir tür iç ve dış borç bulup gününü kurtarma politikası haline gelmiştir. Bu durum ekonominin istikrarsızlığını daha da attırmakta, banka sisteminin krizini derinleştirmekte, enflasyonun hızla üç rakamlı oranlara fırlaması, keskin bir dövüz bunalımının patlak vermesi gibi tehlikeleri kışkırtmaktadır. Türkiye ekonomisinin her an 1977-80'in koşullarına ve üstelik çok daha yıkıcı sonuçlar getirecek biçimde dönmesi şaşkırtıcı olmamalıdır.

Eğer 24 Ocak politikasının uygulanmakta olduğu son beş yılın toplam sonuçlarını kimi göstergeler açısından önceki beş yılın sonuçlarıyla karşılaştırsak, bu politikanın, bizim en baştan beri söylediğimiz gibi, ekonominin sorunlarını çözmekten çok artıran bir politika olduğunu daha iyi görebiliriz:

| | 1975-1979 dönemi | 1980-1984 dönemi |
|-----------------------------------|------------------------|-----------------------|
| Toplam fiyat artışı | % 296 | % 598 |
| Yıllık ortalama dış ticaret açığı | 3 milyar 127 mil. dol. | 3 milyar 887 mil.dol. |

Yıllık ortalama dış

borç ödeme

558 milyon dol.

2 milyar 155 mil. dol.

Son beş yılda, devlet bütçelerinin sürekli büyümesine karşın, bu bütçedeki yatırım payları % 25'den % 18.2'ye düşürülmüş, özel sektörün toplam yatırımlarındaki payı ise % 50'den % 40'a düşmüştür. öte yandan son beş yılda gerçek ücretler yarı yarıya azalmış, resmi kayıtlı işsiz sayısına 1 milyon 484 bin kişi eklenmiştir.

Bu beş yılın sonunda şimdi Türkiye ekonomisi, öncesine oranla daha çok dış desteğe muhtaçtır, dünya kapitalist ekonomisine

24

kendisi kimseye güven vermiyor. Bunun ana nedeni, işbirlikçi oligarşinin, onun diktatörlüğünün iktidarını sürdürebilmek için artan ölçüde Amerikan emperyalizmine teslim olmasıdır.

"Ordumuzun silah ihtiyacını kendimiz sağlayamıyoruz, ekonomimizi kendimiz yönetemiyoruz, topraklarımızı, kaynaklarımızı, işgücümüzü kendimiz değerlendiremiyoruz, bize yardım edin!" diye emperyalistlere başvuranlara, emperyalizm her seferinde kendi çıkarlarını dayatmaktadır. Sonuçta Türkiye hem her bakımdan zayıf düşmekte, hem de ABD emperyalizminin uluslararası gerginlikleri artırma, sosyalist ülkelere ve ulusal kurtuluş hareketine karşı saldırganlığa hız verme politikasına katılması sonucunda, dünya

apında yalnızlaşmakta, hemen hemen hiçbir ülkeyle istikrarlı ilişkiler geliştirememektedir.

Yunanistan'la olan sorunlar Kıbrıs sorunu daha da ağırlaşmıştır; Türkiye ile Bulgaristan arasında sorun çıkarılmak istenmektedir; Suriye, İnan ve Irak'la ilişkilerde Washington'un kışkırtmaları ile her an ağır sorunlar çıkabilir; birçok AET ülkesiyle ilişkiler soğuktur; "Ermeni terörizmi" sorunu gündemdedir; ABD ile ilişkilerde bile bir istikrar yoktur. Bu ilişkiler ne yazık ki, efendi-uşak ilişkisi halini almıştır. Türkiye'yi yönetenlerin biraz daha fazla askersel ve ekonomik yardım alabilmek için, Washington'un önünde her yıl yeni baştan akla hayale sığmayacak lde alçalmaları, iktidarlarını sürdürebilmek için, Washington'dakilerin sırtlarını sıvazlamasını bile bir reklam aracı yapmaları, her yurtseverin yüreğini dağlıyor, bu rejime karşı kinle dolduruyor.

Ne ilginç bir durumdur ki, Türkiye'nin yalnızca sosyalist ülkelerle olan ilişkileri bir lde istikrarlıdır. Washington'un peşinde sürüklenme sonucunda bu ilişkilerde son beş yılda önemli gerilemeler olmuştur. şimdi Amerikancı çevreler komşumuz Bulgaristan'la ilişkilerimizi gerginleştirmek için iki ülke arasında suni sorunlar çıkarmaya çalışmaktadırlar. Ama başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelerin Türkiye'ye karşı izledikleri ilkesel, yapıcı, barış ve dostluk yanlısı politika sayesinde, Türkiye'yi yönetenler kabul etsin etmesin, sosyalist ülkelerle olan ilişkiler istikrarlı, sorunsuz ilişkilerdir. SSCB başbakanı Tihonov'un ülkemize yaptığı son ziyaret ve bu sırada imzalanan işbirliği anlaşmaları Türkiye ile sosyalist

lkeler arasındaki ilişkileri daha da geliştirmenin hem olanaklı, hem de ülkemiz yararına olduğu-

26

nu bir kere daha kanıtladı.

Değerli yoldaşlar,

Türkiye'nin dış politikasındaki istikrarsız durum, artan dış .politik sorunlarımız, zal'ın Nisan başındaki ABD gezisi sırasında iyice gözler önüne serilen Washington'a bağımlılık şimdi daha da tehlikeli bir karakter kazanıyor.

ABD yönetiminin uzayın silahlandırılmasına ilişkin planları

Türkiye'nin de bu konuda belli roller slenmesini öngörüyor.

Reagan yönetimi, bir yandan MX, Pershing ve Cruise roketlerinden,

B-1 vb. stratejik bombardıman uçaklarından oluşan nükleer saldırı

silahlarını artırırken, bir yandan da uzaya yerleştirilecek lazer vb.

silahlardan ve karaya yerleştirilecek roket savar roketlerden oluşan

yeni bir sistem yaratmak istiyor. Bu sistemin karşı tarafın roketlerini

imha edecek bir tür "kalkan" oluşturacağı düşünülüyor. Pentagon bu

projeyi gerçekleştirirse bu "kalkan" ın ardına gizlenerek, hiçbir karşı

vuruştan korkmadan nükleer "kılıç"ıyla ilk vuruşu yapabilecek

duruma geleceğini umuyor. Bu olanağı her an bir şantaj aracı olarak

kullanabileceğini, teki NATO yeleri de içinde, her ülkeye istediğini

dayatabileceğim düşlüyor.

Reagan yönetimi sürekli yeni orta ve uzun menzilli nükleer roketler üretip bunları dünyanın çeşitli yerlerine yerleştirmeyi sürdürdüğüne, "kılıç"ım elinden bırakmaya niyetli olmadığına göre, uzayın silahlandırmasıyla elde edeceği "kalkan" ın yalnızca savunma amacı taşıdığı savları inandırıcı değildir. Bu yalanlar dünya çapındaki barış hareketini yanıltmaya, kimi NATO ülkelerinin itirazlarını etkisizleştirmeye yöneliktir.

Sovyetler Birliği'nin ısrarlı girişimleri ve ilkesel politikası ve dünya barış güçlerinin zorlaması sonucunda, ABD yönetimi, Cenevre'de Sovyetler Birliği ile orta ve uzun menzilli nükleer roketler ve uzayın silahlandırılması sorunlarını birbirleriyle bağlantılı olarak görüşmeyi kabul etti. Cenevre görüşmelerinin 12 Mart'da başlaması, bütün dünya halklarının desteğini aldı ve şimdi bütün dünya buradan silahlanma yarışının durdurulmasını sağlayacak bir sonuç çıkmasını bekliyor, bunu istiyor.

Sovyetler Birliği'nin bu konudaki tutumu açıktır. SBKP Genel Sekreteri M. Gorbaçov yoldaş: "SSCB'nin bu görüşlere ilişkin tutumu iyi bilinmektedir. Ben bir kere daha vurgulayayım: ABD ve NATO ülkeleri karşısında tek yanlı yarar sağlamak, askersel

27

üstünlük elde etmek istemiyoruz. Biz silahlanma yarışının sürmesini değil, durdurulmasını istiyoruz ve bu nedenle nükleer cephaneliklerin dondurulmasını, yeni roket yerleştirilmesinin durdurulmasını

öneriyoruz. Biz yığılıp birikmiş silahlarda gerçek ve önemli bir indirim sağlanmasını istiyoruz. Uzayda olsun, yerde olsun durmadan yeni silah sistemleri yaratılmasını istemiyoruz" diyor.

Sovyetler Birliği'nin, Cenevre'deki görüşmeler süresince, bir sonuç alınıncaya kadar, karşılıklı roket yerleştirilmesi ve uzayın silahlandırılması çalışmalarına başlanmaması önerilerine ve son olarak orta menzilli roketler konusunda tek yanlı moratoryum ilanıyla somutladığı iyi niyetine karşın, ABD yapıcı bir tutum takınmamaktadır. İlk askersel paktı kurmuş, ilk atom bombasını yapmış ve kullanmış, ilk uzun menzilli nükleer roketleri üretmiş, ilk nötron ve lazer silahlarını geliştirmiş ülke olan ABD, şimdi de uzayı silahlandıran ilk ülke olmak için yani, dünya çapında bir nükleer savaş tehlikesini daha da artırmak için " yıldızlar savaşı" projelerini geliştirmeyi sürdürmektedir.

DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE DÜNYADA VE BÖLGEDE BARIŞ İÇİN OLUMLU BİR ROL OYNAYABİLİR

Reagan yönetiminin politikasında değişen bir şey yoktur. O nedenle barış ve silahsızlanma için savaşımlı yükseltme, en geniş güçleri dünya ve bölge barışını korumaya katkıda bulunmak için birleştirme görevi önümüzde duruyor.

Pentagon şefi Weinberger son NATO Savunma Bakanları toplantısında bütün üye ülkelerden, bu arada Türkiye'den, iki ay içinde uzayın silahlandırılması planlarına katılıp katılmayacaklarını bildirmelerini istedi. Pentagon'un, "Boğazların savunması için gereklidir" diyerek uzay savaşında rol alacak kimi roketleri Boğaz'a

yerleştirmek ve Türkiye'deki radar ve öteki dinleme aygıtlarını bu projede kullanmak istediği çeşitli kaynaklarca ne sürülüyor.

SSCB Başkanı Tihonov'un Ankara ziyareti sırasında, Dışışleri Bakanı, lkemize Amerikan Pershing ve Cruise roketlerinin yerleştirilmesini kabul etmediklerini açıkladı. Bütün diktatörlük karşıtı güçlerin bu roketlere karşı çıkmış olması bu açık-

28

lamanın yapılmasında kuşkusuz önemli rol oynamıştır. Biz şimdi bütün muhalefet güçlerini Türkiye'nin, ABD'nin yıldızlar savaşı" planlarına karşı çıkması, burada hiçbir rol ' almaması için hükümete baskı yapmaya çağırıyoruz. Böylesi tehlikelerin önüne kesinlikle geçmenin yolu ise, Türkiye ile ABD arasındaki "Savunma İşbirliği Anlaşması"nın uzatılmasına karşı çıkmaktan, bunu nlemeden geçiyor. Bu anlaşma ABD'ye, Türkiye'deki üslerini saldırgan amaçları için gelişgzel kullanma olanağı vermekte, ulusal güvenliğimizi tehlikeye atmaktadır.

Bunun da ötesinde bizce bugün demokrasi isteyen bütün politik güçler ulusal çıkarlarımıza uygun bir dış politika konsepti üzerinde anlaşmalıdırlar, anlaşabilirler.

Türkiye'nin dış güvenliğini sağlayabilmesi, gerekse öteki dünya ülkelerine, en başta da komşularına güven verebilmesi için her şeyden önce kendisine, kendi gücüne güvenmesi gerekir. Geleceğimiz kendi topraklarımızda yatıyor. Ama demokrasi olmadan, sanayileşme

hamlesi başarılmadan, sosyal adalet sağlanmadan Türkiye hiçbir zaman güçlü olamaz. Türkiye ABD'nin, NATO başlarının değil, kendi ulusal çıkarlarını temel alan, özü sözü bir, şovenizmden arınmış, barışçı, yapıcı bir dış politika izlemeden, ne şimdilerde sık sık "Bir zamanlar bir Sevr Anlaşması" vardı hatırlatmalarını yapan emperyalist odaklara ve onların kışkırttıkları güçlere karşı güvenliğini sağlayabilir, ne de komşularına güven verebilir.

Şimdi İkinci Dünya Savaşının sona ermesinin, Hitler faşizminin yenilgiye uğratılmasının 40. yıldönümünde, bu savaş sırasında ve sonrasında Ankara'nın izlediği ilkesiz, güçlüye tapan, fırsatçı politikanın, ülkemizin Amerikan emperyalizminin kucağına düşmesinde oynadığı rol bir kere daha hatırlanmalıdır. Eğer Türkiye İkinci Dünya Savaşı öncesinde ve savaş sırasında Hitler faşizmine karşı ve anti-Hitler güçlerden yana ilkeli bir tutum alsaydı dünya politikasında olumlu bir rol oynayabilirdi..

Bugün aynı durumla karşı karşıyayız. Ya nükleer savaş hazırlıkları yürüten ABD'nin yanında, ya da bunun önünü kesmek, dünyayı yok olmaktan kurtarmak isteyen dünya barış güçlerinin yanında yer alacağız.

Hindistan, Arjantin, Yunanistan, İsveç, Tanzanya ve Meksika hükümetlerinin Delhi girişimiyle dünya barışından yana aktif, yapıcı bir tutum almaları, Türkiye'nin de, NATO ülkesi olmasına

rağmen, dünya politikasında olumlu bir rol oynamasının olanaklı olduğunu gösteriyor.

Biz demokratik bir Türkiye'nin bu ülkeler gibi yapıcı, barışçı bir dış politika izlemesinin olanaklı ve yararlı olduğunu düşünüyoruz. Böyle bir politika, hem dünya barışına katkıda bulunur, hem Türkiye'yi dünya çapındaki yalnızlıktan kurtarır, hem de Yunanistan ile olan sorunları barışçı yollardan, ABD ve karışması olmadan çözümlenmesini sağlar. ABD ve NATO karışması engellendiğinde, Türkiye'nin hiçbir ülkeyle, eşitlik, eşit haklılık, karşılıklı eşit güvenlik ilkeleri temelinde çözemeyeceği bir sorun olmayacaktır.

Biz Türkiye'nin dış ilişkilerinin barış ve eşit haklılık ve karşılıklı yarar ilkeleri temelinde gerçekten çok yönlü gelişmesinden yanayız. Biz Türkiye'nin ilişkilerini yalnızca Batı ile ya da yalnızca İslam ülkeleriyle ya da yalnızca sosyalist ülkelerle geliştirmesi gerektiği gibi alternatiflerle karşı karşıya bulunduğu inanmıyoruz. Böylesi bir tek yanlılık savunulamaz. Türkiye bütün ülkelerle, üçüncü ülkelerin zararına olmayacak ve karşılıklı yarar sağlayacak ilişkiler kurabilir. Türkiye ile sosyalist ülkeler arasındaki ilişkilerin tarihinin ve bugününün gösterdiği gibi, eşitlik, eşit haklılık ve karşılıklı yarar temelinde, her türlü dayatmadan uzak ilişkiler en iyi, en kolay ve en istikrarlı biçimde bu ülkelerle kurulabilmektedir.

Değerli yoldaşlar,

Kıbrıs'ta gelişmeler olumsuz yöndedir. Gerek Türk gerekse Rum tarafı yönetiminin, BM Genel Sekreterinin başlattığı girişimi sonuca ulaştırmaya yanaşmamış olmaları, Ankara'nın Denктаş'ı bu yönde

desteklemesi, Şimdi ayrılıkçı KKTC adlı devletin anayasa ve seçimlerle kurumlâştırılması çalışmaları, hem sorunun çözümlünü güçleştirmekte, hem de ABD'nin garantörlük elde etme istemini gündeme getirmesine, adaya askersel güç yerleştirme planlarına hizmet ediyor. Washington bugün dünyadaki bu tür her yerel anlaşmazlığa, bundan askersel varlığını bu bölgeye taşımak için nasıl yararlanırım diye bakıyor. öte yandan Denктаř yönetimi Kıbrıs Türk halkına antidemokratik, gerici bir anayasa dayatmak istiyor. Partimiz Kıbrıs halkının ilerici güçlerini destekliyor ve toplumlararası görüşmelerin yeniden başlamasını savunurken, Kıbrıs

30

sorununun uluslararası bir forumda ele alınmasının zorunlu olduğunu vurguluyor.

Burada, komşu Yunanistan'daki son politik gelişmeler üzerine ;D emperyalizminin Türkiye'ye "ilgi"sini daha da artıracakını itmek gerekiyor. ABD, Türkiye'yi kışkırtarak Yunanistan'daki kendi zararına gelişmeleri önlemek, bunu başaramazsa, bu ülkedeki üslerini de ülkemize taşımak istiyor. Evren-Özal yönetimi ise buna hazır olduklarını açıklıyorlar. Bu tehlikeyi önlemek için her çaba gösterilmelidir, öte yandan iki komşu halkın Washington'un dayatmalarına karşı birleşmesinin ne büyük bir olumlu rol oynayacağını Şimdi her yurtsever daha somut görebilir. TKP, İnan ve Irak KP'lerinin, iki ülke arasındaki kardeş kırım savaşına, yabancı

topraklar üzerinde hiçbir hak ileri sürmeme, eski sınırlara çekilme ve halkların kendi sosyal-ekonomik sistemlerini özgürce belirleme hakkı ilkeleri temelinde demokratik ve adaletli bir biçimde son verilmesi çağrılarını destekliyor. Her iki kardeş partinin belirttiği gibi İran-Irak savaşının sürmesinden yalnızca emperyalizm, Siyonizm ve gericilik yarar sağlıyor.

TKP kardeş Filistin KP'nin de içinde yer aldığı Demokratik Blok'un Ürdün Kralı ile Arafat arasında varılan anlaşmayı boykot etme kararını destekliyor. Bu anlaşma ABD'ye yeni Camp David'ler yaratma olanağı verebilir. TKP, FKÖ'nün birliğini sağlamasının zorunlu olduğu görüşündedir.

TKP Lübnan ilerici güçlerinin İsrail saldırganlarına karşı başarılarını selamlıyor ve savaşımalarını destekliyor.

TKP Türkiye ile ABD arasında "terörizme karşı işbirliği" adı altında yapılan ve içeriği gizli tutulan işbirliğine derhal son verilmesini savunuyor. Bütün Ortadoğu ulusal kurtuluş güçlerini "terörist" olarak değerlendiren Washington ile bu tür işbirlikleri, ülkemizi komşu halklara karşı kullanma tehlikesini getiriyor.

SON BEŞ YILDAKİ DEĞİŞİKLİKLER KAVRANMADAN DEMOKRASİ KAZANILAMAZ

Politik durumu, ekonominin ve dış politikanın sorunlarını inceledikten sonra şu sonuca varabiliyoruz: Türkiye bugün her alanda beş yıl öncesine oranla kat kat ağırlaşmış sorunlarla karşı karşıyadır ve faşist diktatörlük ayakta kaldıkça bu sorunlar daha

maktır. İşçiler, memurlar, öğrenciler, öğretim üyeleri, herkes politik görüşlerinden dolayı fişlenmektedir.

öte yandan devlet aygıtları da aşırı merkeziyetçi biçimde baştan aşağı yeniden örgütlenmiş, faşist yetkilerle donatılmıştır. Cumhurbaşkanı, birçok "anayasal" yetkisi ve kendine bağlı "kururlarla, hükümetin ve parlamentonun işlevlerine kolaylıkla müdahale edebiliyor. Geçtiğimiz aylarda düzenlenen "silahlı kuvvetler-hükümet işbirliği" toplantısı, rejimin antidemokratik karakterinin somut bir göstergesi oldu.

Kaymakamlar, valiler, bölge valileri olağan dönemde bile, bir sıkıyönetim komutanına yakın antidemokratik baskı yetkileriyle donatılmış, üstelik bunlara her türlü keyfi uygulamada bulunabilmeleri için gerekli yasal güvenceler sağlanmıştır. İnsanların mevcut sınırlı yasal haklarını kullanabilmeleri, sıkıyönetim ve olağanüstü hal uygulaması olmayan yerlerde bile fiilen devlet makamlarının iznine bağlıdır. Polis örgütü büyük kaynaklar harcanarak çok yönlü güçlendirilmiş, MHP'lilerle doldurulmuş, en küçük ilçelerde bile yoğun bir polis baskısı oluşturulmuştur. Bugün Türkiye polislerin sadece haraç alabilmek için gelişigüzel insanları gözaltına alıp, günlerce tuttukları bir ülke durumuna gelmiştir.

Devletin demokratik bir yanı kalmadığı gibi, ulusal bir yanı da kalmamıştır. Türkiye ekonomi politikasını, dış politikasını, savunma politikasını kendi başına ve kendi çıkarlarına göre saptayıp yürütememektedir. Amerikan emperyalizmi ülke içinde özgürce

faaliyet gösterebilmekte, toplumsal yaşamın her alanının biçimlenmesine müdahale edebilmektedir. Geçtiğimiz aylarda tanık olduğumuz gibi Türkiye'yi yönetenler, İncirlikteki üste Amerikan askerlerinin Türk işçilerine kurt köpekleriyle saldırmasına bile olayları halk duymasın diye basın yasağı koymaktadırlar.

Üçüncü olarak, beş yıldır Türkiye'nin sanayileşmesinden vazgeçilmiştir. Ülkemiz tarım ürünlerini, tarıma dayalı hafif sanayi ürünlerini, hammaddeleri ve işgücünü emperyalist ülkelere ve petrol zengini Arap ülkelerine ucuza, hem de çok ucuza sağlayan bir ambara dönüştürülmektedir. Türkiye'nin ne üreteceğine ve ne kadar üreteceğine, ne tüketiceğine ve ne kadar tüketiceğine artık ne yazık ki kendimiz değil, emperyalist odaklar karar vermektedir, öte yandan Türkiye'nin önemli ticaret merkezleri giderek

"Beyrutlaştırılmaktadır.'Buraları Batı'nın ve Ortadoğu'nun büyük ka-
32 boş

33

pitalistleri için birer kirli dolaplar çevirme, zevk ve safahat merkezlerine dönüştürülmektedir. Kısacası ulusun ekonomik temeli yok edilmekte ve ulusa zengin ulusların hizmetkarı rolü biçilmektedir. Bir avuç holding ve vurguncu ulusa ihanetleri karşılığında bol komisyon ve bahşişe boğulmakta, ama toplumun ezici çoğunluğu sefil bir yaşama mahkum edilmektedir.

Bu politikalar sonucunda çalışabilir nüfusun iş bulup çalışabilen bölümü sürekli azalmakta, işsizlik sürekli artmaktadır. İş bulup

çalışabilen nüfusun gerçek geliri, satın alma, ihtiyaçlarını karşılama gücü sürekli azalmaktadır, çalışma ve yaşama koşulları sürekli kötüleşmektedir. Nüfusun lümpen, hiçbir işe yaramaz, her şeyi yapabilir, yoz kesimi hızla büyümektedir. Gelir dağılımı son derece eşitsizleşmekte, sosyal adaletsizlik büyümektedir. Burjuvazinin küçük bir bölümü en tepede sivrilirken, geri kalan bölümü kendi içinde çeşitli parçalara bölünmekte, kent ve kırdaki orta katmanlar parçalanmakta, daha hızlı ayrışmakta, işçi sınıfı içinde sanayi proletaryasının oranı düşmekte, işçiler arası rekabet artmakta, kent yoksullarının sayısı ve oranı büyümektedir.

Yalnız bu sayılan ekonomik ve sosyal nedenlerden değil, rejimin bilinçli politikaları sonucunda da toplum kültürsüzlük, ahlaksızlık uçurumuna doğru itilmektedir.

Görüldüğü gibi sayılan bütün bu olgular, toplumdaki sosyal-ekonomik ve sosyal-politik çelişkileri alabildiğine keskinleştiriyor, durumun değişmesi istemini güçlendiriyor. Ama işin bir de başka yanı var. Aynı olgular, mevcut rejimi korumak, sürdürmek isteyen asalak ve yoz anti-ulusal güçlerin nesnel olanaklarını, manevra alanlarını görece genişletiyor, öte yandan değişimi gerçekleştirebilecek güçlerin nesnel temelini zayıflatıyor.

Son beş yıl içinde Kürt halkı üzerindeki barbar baskılar, bu bölgedeki ekonomik durumun görece daha da kötüleşmesi, Kürt ulusal sorununa da büyük keskinlik kazandırmıştır. Bu sorunun öneminin hakkını faşist diktatörlük aralıksız baskı uygulamasıyla veriyor. Ya muhalefet nasıl verecek? Bu sorun da yaşamsal önem taşımaktadır.

Kürt ulusal sorununa gözler kapandığında, Türkiye'nin demokratik bir rejime kavuşması için tutarlı bir savaşım verilemez. Değerli yoldaşlar, Bütün bunlardan çıkan sonuç, bugün yapılması gerekenin,

34

basit bir yeniden düzenlemeyle, sıradan bir hükümet değişikliği ya da kimi yasa değişiklikleriyle gerçekleştirilebilecek bir şey olmadığıdır. Ve bu rejime karşı eski yöntem ve anlayışlarla başarılı bir savaşım verilemeyeceğidir.

Ülkenin birikmiş, ağırlaşmış sorunlarının çözülebilmesi için önce politik rejimin değişmesi, demokrasinin kazanılması zorunudur. Bu, egemenliğin ulusu temsil eden bir parlamentoda olduğu, faşistler dışında, DYP'den TKP'ye kadar bütün politik güçlere açık, kuvvetler ayırımına sadık, insan haklarına dayalı bir rejim olmalıdır. Devlet, ulusal, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olmalıdır.

Günümüzün şu nesnel gerçeği demokrasi isteyen bütün güçlerce görülmelidir: Demokrasinin ölçütü işçi sınıfına, onun örgütlerine karşı tutumla bağlıdır. Demokrasinin reddi olan faşizm kendine ana hedef olarak işçi sınıfını seçer. Demokrasi de kendine sağlam bir dayanak olarak işçi sınıfını seçmek zorundadır.

öte yandan ülkemiz toplumsal yaşamında geçmişte özgül ağırlıkları olmuş olan sendikaların, üniversitelerin, meslek odaları ve baroların, sanat ve kültür kurumlarının, yerel yönetimlerin, köylü

kooperatiflerinin politik sistemde hak ettikleri yeri almaları, demokrasinin korunması ve geliştirilmesi açısından zorunludur. Bizce diktatörlük karşıtı muhalefet güçleri böylesi bir ulusal ve demokratik rejim anlayışı çevresinde birleşebilirler. Birleşmelidirler! Niçin? Böylesi bir birlik niçin zorunludur? Zorunludur. Çünkü sorun azınlık rejimine karşı işbirlikçi oligarşinin dışında kalan çoğunluğu, halkın güçlerini birleştirebilmek sorunudur. Hangi parti ya da politik akım tek başına bu çoğunluğu birleştirebilir, onun desteğini alabilir? Destek yalnızca oy değildir, çoğunluğun eylemine dayanabilmektir. Bu çoğunluğun eylemi, aktif desteği olmadan, değişimi gerçekleştirmek olanaklı değildir. Şimdi sorunların çözümsüzlüğü içinde kıvranan diktatörlüğün yıkılması için halk yığınlarının direnişi zorunludur. Bu direniş ne denli yığinsal, burada yer alan politik güçlerin birliği ne denli sağlam olursa, diktatörlükten sonra kurulacak rejim de o denli demokratik olacaktır. Bizce bugün diktatörlüğe muhalefet eden üç ana politik akımın, solun, kendilerini sosyal demokrat ve demokratik sağ

35

olarak tanımlayan politik akım ve partilerin, hiçbiri tek başına çoğunluğun desteğini kazanamaz. Ve yeniden kuruluşu gerçekleştiremez. Ama demokrasi istemi, durumun değişmesi istem çoğunluğun nesnel bir istemidir.

İkinci olarak, ağır ekonomik, dış politik, sosyal, kültürel ulusal savunmaya ilişkin sorunlarla hiçbir politik güç tek baş başa çıkamaz. Hele hele bu sorunların varlığından kâr eden asalak çevrelerin ve emperyalizmin yıkıcı etkinliklere geçecekleri de düşünülürse, halkın desteğini kazanamadan, onun eylemine dayanmadan sorunlarla başa çıkılmasının olanaksız olduğu daha iyi görülür.

O nedenle, fırtınalara hazırlıksız yakalanmamak için, muhalefet güçlerinin yalnız demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesi hedefinde değil, ekonomik bunalımı aşmak, sosyal adalet sağlamak, işsizliğe karşı etkili önlemler almak, sanayileşmeyi gerçekleştirmek, ulusal egemenliği ve bağımsızlığı korumak, dış politik sorunları ve ulusal güvenliğin sorunlarını çözmek gibi temel görevlerin nasıl yerine getirilebileceği konusunda da bugünden bir görüş birliğine varmaları zorunludur, özellikle bu temelde solun ve demokrasinin diğer kararlı güçlerinin daha sıkı işbirliği çok önemlidir. Halk yığınları kendi sorunlarına inandırıcı, gerçekçi çözüm yolları göstermeyecek güçleri kararlı biçimde desteklemeyeceklerdir.

Biz aradaki sınıfsal ve ideolojik farklılıklara rağmen, muhalefetin sıralarında böylesi bir yakınlaşmanın hem zorunlu hem de olanaklı olduğu görüşündeyiz. Bu, Türkiye'nin bugünkü aşamada nesnel bir ihtiyacıdır. Bu ihtiyaca gereken yanıtı vermeyen politik güçler, ülkemizin kaderinde olumlu bir rol oynayamayacaklardır.

Bizce bugün, "nasıl bir demokrasi," "temel sorunlara nasıl bir çözüm yolu," "muhalefet olası erken seçimlere nasıl hazırlanmalı" gibi konularda muhalefetin saydığımız güçleri arasında bir diyalogun

başlatılması bile rejime indirilmiş ağır bir darbe olacaktır.

Unutmayalım ki, onun ana güç kaynağı, muhalefetin bölünmüşlüğüdür ve onun ana faaliyeti bunu korumaya, daha da derinleştirmeye yöneliktir. Muhalefeti birleştirecek temel konu ise demokrasi düşüncesi, istemi ve savaşıdır.

Biz ayrıca erken seçim isteminin yalnızca Özal hükümetinin

36

yıkılması ve parlamentonun yenilenmesi hedeflerine değil, demokratik bir anayasa hedefine de yönelmesi gerektiği görüşündeyiz. Parlamentonun ulusal irade dışı, ona düşman güçlerin tasallutundan kurtulmasının, kendinden beklenenleri yerine getirebilmesi ve yaşaması için bu zorunludur.

TKP VE BİLİNÇLİ İŞÇİLER GÖREV BAŞINA

Partimiz, anayasa referandumu, 6 Kasım ve 25 Mart seçimlerinde, her defasında, bütün muhalefet güçlerini af, politik partilere özgürlük, demokratik seçimler, gösteri ve yürüyüş hakkı, sendikal haklar, basın özgürlüğü vb. demokratik istemler çevresinde birleşmeye çağırdı, halkın bu yitirdiği hakları geri almak için yükselteceği her eylemin, faşist rejimi daha da güç duruma sokacağını belirtti. Kendimiz bütün bu savaşlarda bu amaçlar için tüm olanaklarımızla en önde savaştık. Her seferinde 12 Eylül'cülerin üstün gelmesinin ana nedeninin birliğin sağlanamamış olmasında yattığını vurguladık. Biz gene bu yoldan

yürüyeceğiz. Herkesi bu yola, ekmek, özgürlük ve barış için birlik ve savaşımlarına çağıracağız.

Değerli yoldaşlar,

Bütün bu görevlerin yerine getirilmesinde sınıf bilinçli proleterlere büyük sorumluluk düşüyor. İşçi sınıfı bugün ancak demokrasi savaşımı içinde güçlenebilir, işçi sınıfı sosyalizme ancak demokrasi yolundan ulaşabilir. Sınıf bilinçli işçiler demokrasi için savaşımında sağlam deneylere dayanıyorlar. İşçi sınıfımızın demokrasi savaşımı, TKP'nin, işçi sınıfının davasına bağlı öteki partilerin savaşımlarıyla, Türk-İş'in Saraçhanebaşı mitingi, Kavel greviyle, DİSK'in 15-16 Haziran, 16 Eylül DGM, 20 Mart faşizme ihtar direnişleriyle, 1 Mayıslarla, genel grevleriyle önemli deneyler kazanmıştır.

Dün, 1961 Anayasasını destekleyen, onun gerçekten uygulanması için savaşım veren, ona yönelik saldırılara en başta karşı çıkan işçi sınıfının önünde, bugün, demokrasi savaşımına bütün ağırlığını koymak, bütün sınıf ve katmanların demokratik haklarını savunmak, demokrasi için her çıkışı var gücüyle desteklemek görevi duruyor. Sınıf bilinçli her işçi, demokrasinin en kararlı, ödünsüz savu-

37

nucusu olmalı, demokrasi sözünü ağzına alan herkesi demokrasi için gerçekten savaşmaya çekmelidir.

Sınıf bilinçli işçiler hangi politik partinin görüşlerini benimserse benimsesinler bütün işçileri demokrasi için savaşta eğitmeli, onların

demokrasi için birliğini sağlamalıdırlar. İşçilerin demokrasi için birliği, toplumun demokrasi için birliğinin en kuvvetli harcı olacaktır.

PARTİMİZ VE YIGINÇALIŞMALARI (*)

Değerli yoldaşlar,

5. Kongremizden sonra üç plenumda parti çalışmalarımızın ve parti yaşamının çeşitli temel sorunlarını ele alıp işledik.

MK 3. Plenumunda örgüt sorunlarımızın en önemli yanları ele alınmıştı. Geçen süre içinde MK Plenumunun kararları yaşama geçirilmeye çalışıldı. Bu yönde olumlu adımlar atıldı. Biliyorsunuz geçen Plenumumuzda Partimize yönelik somut saldırı tehlikesinden söz etmiş ve bu tehlikeye rağmen politik görevlerimizin geri çekilmemeyi gerektirdiğini saptamıştık. Bu süre içinde partimizin saldırı konusundaki uyarısının zamanında yapıldığı görüldü. Saldırı kimi zararlar verdiyse de amacına varamadı. Ancak tehlike yok olmadı. TKP bu barbarca saldırı altında savaşmasını artık öğrendi. Daha da öğreneceğiz.

Partimiz saldırı altında TKP MK 3. Plenumunun örgüt alanında bize yüklediği görevi yerine getirmeye çalıştı. Şimdi parti örgütlerimizin yığın çalışmalarını kapasiteleri daha da artmıştır. Bu çalışmalarımızın yığın bağlarımızın güçlenmesi açısından somut sonuçlarını yakın zamanlarda alabileceğimizi umuyoruz.

Geçen Plenumumuzdan sonra, 5. Kongremizin çizdiği perspektif doğrultusunda ve özellikle 2. Plenumumuzun somut kararları ışığında sol güçler arasında birliği gerçekleştirmek için sürdürdüğümüz

çabalar, aynı gereksinimi duyan diğer beş partinin de çabaları sonucu somut bir sonuç aldı. Bildiğiniz gibi Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol Birliği oluştu. Bir kez daha belirtmeliyiz ki bu sonucun alınmasında partimiz üzerine düşen sorumluluk doğrultusunda çaba harcadı. Sonuç ise Birliği oluştu-

*) Bu bölüm gizlilik nedeniyle özetlenmiştir

38

ran bütün sol partilerin eseri oldu. Sol Birlik geniş bir çevrede etki yarattı. Özellikle ülkede sol çevrelerde tabanda olumlu karşılandı. Bir kısım çevreler ise suskun kaldılar. Sol Birlik kendi sağlam birlik anlayışını yaygınlaştırdığı oranda görevini yapmış olacaktır. Böylece daha geniş bir birliğin ideolojik ve psikolojik ortamının yaratılmasına hizmet etmiş olacaktır. İkincisi Sol Birlik'in tabanda örülmesi onun geleceğinin ve güçlenmesinin en temel yoludur. Birlik içindeki her partiye düştüğü gibi, TKP de Birlik'in işlemesi, güçlenmesi için daha yoğun çabalar harcayacaktır. Yoldaşlar, Bugün ülkemizde, sendikaların, demokrasinin vazgeçilmez kurumları ve demokrasi savaşımının en etkili araçlarından biri olduğu gerçeği unutulmamalıdır. Sendikalar işçi sınıfının yalnızca ekonomik hakları için gerekli bir sınıf aracı olarak alınmamalıdır. Hem genel olarak, hem de sendikal savaşımın ülkemizdeki deney ve gelenekleri açısından böyle bir yaklaşım eksik kalır. Sendikalar, demokrasi için, bu

rejime karşı çıkmak ve bütün öteki kesimlerin demokratik hak ve özgürlüklerini ödünsüz savunmak zorundadır.

Kuşkusuz sendikalar işçilerin ekonomik, demokratik hakları için ne denli ödünsüz savaşırlarsa işçilerin demokrasi savaşında kendi örgütlerini aktif desteklemesine o denli yardımcı olacaklardır. Aynı nedenle sendika içi demokrasi için savaşım da özellikle bilinçli işçilerin, sendika önderlerinin vazgeçilmez görevidir.

Sorun sendikaların böyle bir işlev görebilmesi için ne yapılması gerektiğidir. Biliyoruz ki sendikal hareketin temel zayıflığı bölünmüşlüğüdür. Türk-İş içinde hükümete yakın adamların, faşistlerin faaliyetleri her şeyden önce taban ile yönetimler arasında bir kopukluk yaratmaktadır. MİSK bölücü ve yıkıcı bir faaliyet götürüyor. Hak-İş sorunlara dar örgüt çıkarları ile yaklaşıyor. Türk-İş DİSK üyelerine yeterince sahip çıkmıyor. Diğer yandan Türk-İş'in tabanı politik açıdan da parçalıdır.

Bu tablo bize her şeyden önce sendikal birlik için çaba harcamak, yeni bölünmelere karşı çıkmak gerektiğini gösteriyor. Türk-İş ya da bağımsız sendikalar içindeki çalışmalarda "sendikal birlik" amacının yeterince kavrandığı söylenemez. Bu konuda aydınlatıcı çabalara gereksinim var. Kavrama güçlüğü bir de şu somut sorun nedeniyle çıkıyor: Bugün açık ki sendikalar işçilerin

ekonomik haklarını ödünsüz koruyabilme konumunda değildirler. Kimi sendikacılar böyle savaşkan bir sınıf politikasından zaten uzaktırlar. Ama aynı zamanda sendikalar diktatörlüğün baskısı altındadır. Bazı sendikalar istedikleri halde aktif tutum alamıyorlar. Bu durum bunlara karşı amacı iyi belirlenmemiş tepki gösterilmesine yol açmamalıdır.

Doğru tutum bugün işçilerin ekonomik hakları nedeniyle tepkilerini sendikacılara değil hükümete, rejime karşı yöneltmektir. örneğın Türk-İş yöneticileri uzun süre hükümet ile anlaşma yolu ile bazı ödümler koparabileceklerini hayal ettiler. Ama şimdi çok sayıda sendika yönetimi ve işçiler bu yolun çıkmaz olduğunu gördüler. Bu durum Türk-İş'in hükümete daha açık tutum almasını getirdi. Aynı zamanda yığın eylemlerinin gerekliliğı fikri benimsenmeye başlandı. Şimdi sendikalara, bilinçli işçi önderlerine düşen, demokratik rejim olmaksızın istenilen hakların elde edilemeyeceğini işçilere anlatmak aynı zamanda her olanakla işçilerin ekonomik ve sendikal haklarını geri almak için savaşmak olmalıdır. Sendikalar şimdiden ilan etmelidirler ki, bugünden demokrasi için, işçilerin sendikal hakları için savaşmayan partilere ve adaylara erken seçimde oy vermeyeceklerdir.

Yoldaşlar,

Üniversiteler, yüksek okullar bilim adamları, öğretim üyeleri ve öğrencileriyle birlikte geçmişte demokratik hak ve özgürlükler savaşımının önemli merkezleri olmuştu. Gericilik sistemli bir politika ile üniversitelerin bu niteliklerini zayıflattı. 12 Eylül'den sonra ise

olağanüstü bir operasyon gerçekleştirildi. YÖK yasası ile üniversitelerin bilimsel ve demokratik nitelikleri yok edildi. Bilime karşı tam bir engizisyon kafası ve ortaçağ yöntemleri ile haçlı seferi ilan edildi. Bu darbenin sonuçları kendini yalnız üniversitelerde değil, şimdiden toplumun bütününde hissettiriyor. Bilime, kültüre, insani değerlere karşı saygısızlık, vurdumduymazlık eğilimleri artıyor. Bu nedenle üniversitelere karşı girişilen operasyonu yalnızca ilerici, solcu öğretim üyeleri ve öğrencilerin uzaklaştırılması biçiminde almamak gerek. Bu önemlidir ama yalnızca sonuçtur. Asıl hedef toplumun cahilliğe, geriliğe itilmesi, bilimsizleştirilmesi ve emperyalist kozmopolit ideolojiye, her tür gerici düşün-

40

ceye teslim edilmesidir. Demokrasi savaşımının bu önemli merkezini yok etmektir. O nedenle şimdi çok daha geniş demokrasi güçleri ile, işçiler, aydınlar, öğrencilerle üniversiteler savunulmalıdır.

Üniversiteden uzaklaştırılanlarla dayanışma daha da genişlemelidir. Üniversite gençliği ve genel olarak öğrenci gençlik demokrasi siminin aktif bir gücüdür. Son zamanlarda gençliğin YÖK ulamasına ve baskılara karşı tepkilerinin arttığı gözleniyor, geçtiğimiz dönemde birçok öğrencinin harç ödememesinde, ek sınav hakkı için, yurt sorunlarının çözümü için gerçekleştirilen eylemlerde yansıdı. Bu eylemlerde ilerici gençler aktif oldular, öncü rol oynadılar. Komünist gençler ve partimizin aktif sempatizanları gençlik içinde

anti emperyalist, anti faşist ve anti şovenist gençliğin en geniş birliğinin koşullarını hazırlıyor.

Ancak gençlik içinde daha kalıcı kazanımlar elde edebilmek için, gençliğin 1980 sonrasındaki yapısı, bilincindeki ve ruh halindeki değişmeler daha yakından bilinmelidir, önemli sayılması gereken olumlu ve olumsuz faktörler gençliği etkilemektedir. Gençliğin önemli bir kesimi sosyal ve politik duyarlılığını yitirmek, kültürel ve moral yozlaşma içine sürüklenmek, lümpenleşmek tehlikesi ile yüz yüzedir. Bu etmenler, ekonomik, sosyal bunalımın bir sonucu olduğu kadar, iktidarın yürüttüğü bilinçli politikaların da bir ürünüdür.

İçinde bulunduğumuz dönemde bu etmenler dikkate alınarak bir çalışma götürülmeli, özellikle öğrenci gençliğin örgütlenmesinin, demokratik öğrenci derneklerinin kurulmasının, özerk, demokratik üniversite savaşımının demokratik Türkiye'nin vazgeçilmez bir koşulu olduğu kavratılmalıdır.

öğrencilerin kendi aralarında, öğrencilerle öğretim üyeleri arasında, üniversitelerin bu demokratik çevreleri ile aydınların, sendikaların arasında diyalogu ve işbirliğini geliştirmek gerekir.

Geçtiğimiz dönem meslek odaları ve barolar içindeki ilerici, demokrat yurtsever aydınlar da rejime karşı demokrasi, ülkenin bağımsız geleceği ve barış için seslerini duyurdular.

Yoldaşlar,

Yukarıdaki alanlarla da bağlı olmak üzere, ülkemizin bağımsızlığı, barış ve demokrasi için savaşımında aydınların rolü konu-

su üzerinde Merkez Komitemiz enine boyuna durmalıdır. Konunun önemi demokrasi savaşımında aydınların rolü ile sınırlı değildir. Günümüzde aydınlar üzerine doğru yanlış pek çok şey söyleniyor. Doğrular bir yana, fakat aydınların rolünü görmezden gelen ya da onları anti komünist konumlara sürüklemek isteyen düşünce ve propagandalarla şiddetle savaş ilmalıdır. Bu yönde, bilimsellik, gerçekçilik adına da yapılmış olsa, yanlışlar, aydınların, barış, bağımsızlık, demokrasi savaşımından kopması sonucunu doğuracaktır. Oysa aydın hareketi bugün gelişmesinin yeni bir aşamasını eşiğindedir. Geniş bir aydın çevre işçi ve emekçi sınıflarla birleşmek, aydın olma onurunu korumak, sorumluluklarını yerin' getirmek çabası içindedir. TKP ilerici, demokrat, yurtsever aydınların yanında olacaktır.

Batı Avrupa'da dayanışma çalışmaları geçtiğimiz aylarda daha amaçlı ve etkili duruma geldi. Diktatörlüğün tüm çabalarına karşın Batı Avrupa kamuoyunun Türkiye'ye ilgisi azalmadı. Türkiye'de insan haklarının çiğnendiği, işkencelerin devam ettiği gerçeği geniş çevrelerce kabul edildi. Bu sonuçta Partimizin son zamanlarda dayanışma çalışmalarındaki etkinliği rol oynadı. Şimdi bu kazanımlar! daha da genişletmeliyiz.

Geride bıraktığımız dönemde Partimiz, 5. Kongre'nin ilgili kararı uyarınca merkezi eğitim çalışmasını başlattı. Dağıtımı yapılan ilk

broşürü kısa aralıklar ile diğerleri izleyecek. Eğitim çalışmasının başlaması partiye yeni bir canlılık kazandıracaktır.

Ajitasyon-propaganda çalışmamızın parti üye ve yandaşlarıyla ve yığınlarla daha sıkı bağlanmasında büyük bir işlev gören parti organlarına mektup gönderme yarışması sona erdi. Yarışmanın sonuçları ATILIM'ın 1 Mayıs sayısında açıklanacak. PB, Merkez Komitesine bu yarışmanın gelenekselleştirilmesini öneriyor.

Geçtiğimiz aylarda parti organlarının Batı Avrupa'da çoğaltılması ve dağıtılmasını büyük ölçüde iyileştirecek adımlar atıldı. Bunların daha da geliştirilmesi yurtdışındaki politik etkimizi güçlendirecektir. Parti Programımızın Kürtçesi de basılmıştır. Bu arada Sol Birlik'in belgeleri de tarafımızdan dört dilde bir broşür olarak yayınlanmış bulunuyor.

Çeşitli kaynaklardan aldığımız bilgiler radyoların dinleyici

42

çevresinde son aylarda önemli sayılabilecek bir genişleme olduğunu gösteriyor. Bu durum radyo yayınlarının daha da popülerleştirilmesi ve canlandırılması görevini önümüze koyuyor.

Parti organlarının çalışmalarımızdaki etkinliğinin daha da artırılması için önümüzdeki dönemde MK Bürolarının ve parti örgütlerinin yayınlara katkısının kat kat artırılması gerekiyor. MK bunun için gerekli önlemleri almalıdır.

Yine bu dönem gerçekleştirdiğimiz Emektar Komünistler Toplantısı Partimiz tarihinde önemli bir sayfa oldu. Partimizin sağlam ve derin

tarihsel köklere sahip olduğu bilince çıktı. Bu toplantı 5. Kongreden sonra Partimize olan güven ve sempatiyi daha da artırdı. Bu yönde pek çok olumlu yankı aldık. Daha da önemlisi Partimiz içinde ve dışında işçi sınıfının öncü partisinin 'tarihsel ve güncel olarak savaşım sürekliliğine sahip bir parti" demek olduğu çok daha iyi kavranıyor.

5. Kongremizin Partimizi mali olarak güçlendirme yolundaki kararını yaşama geçirmek için parti örgütlerimiz mali kampanya açtılar. FAC parti örgütümüz bu çalışmalarını sistemli bir biçimde sürdürdü. Bağış kampanyası Atılım'da tek tek bağış verenlerin belirtilmesi biçiminde açıklandı. İlk kez yaptığımız bu uygulama olumlu bir etki yarattı.

Bağış kampanyası öteki ülkelerdeki parti örgütleri m izce de sürdürülüyor.

MK 3. Plenumumuz Batı Avrupa'da çalışmalarını ele alma görevini koymuştu. Bu plenumumuzda bu görevi yerine getirmeye çalışacağız. Konu bu plenumda tartışılacak ve karar haline getirilecektir.

Yoldaşlar,

5. Kongremizden bu yana partimizin uluslararası ilişkilerini geliştirebilmek için yoğun çaba harcadık.

Bu çalışmaların yakıcı önemine karşın konuyu ilk kez bu Plenumumuzda çok yönlü ele almış olacağız.

Konunun kapsamı içinde şunlar sayılabilir: 1) Uluslararası ekonomik, politik, askersel durum konusunda sağlam bilgilere sahip olma ve gelişmeleri sürekli izleme, 2) Türkiye'nin dış ilişkilerini, dış politikayı izleme, 3) Avrupa Konseyi, Avrupa parlamentosu ve NATO'daki gelişmeleri izleme, 4) Kardeş komünist ve işçi partileri ile ilişkileri

geliştirme ve özellikle bölge partileri ile yakın bir işbirliğini gerçekleştirme, Batı Avrupa komünist

43

partileri ile göçmen işçiler, barış ve dayanışma temelinde ortak çalışmaları geliştirme, deney ve bilgi alışverişi, 5) Ülkemizdeki gelişmeler ve TKP'nin çalışmaları konusunda kardeş partileri düzenli bilgilendirme, 6) Kıbrıs, Ege, bölgemizde Kürt sorunu, İran-İrak savaşı gibi ülkemizi yakından ilgilendiren konularda TKP'nin özgün politikasını geliştirmek.

Görüldüğü gibi çalışma yapmamız gereken alan oldukça geniştir. 5. Kongreden sonra bu konuda bilgi ve veri toplama, sistemli bir arşiv oluşturma, bölgesel sorunların gelişmesini daha yakından izleme ve kardeş komünist ve işçi partileri ile ikili ilişkileri geliştirme çalışmalarına hız verdik. Böylece, daha iyi bir, ön çalışma yapmamız ikili ilişkilerde ve uluslararası forumlarda daha iyi sonuçlar almamıza yardım etti.

Bildiğiniz gibi Durum, yeni ismiyle ENFORMASYON BÜLTENİ biçim ve içerik olarak değişti. Daha amaçlı hale geldi. Kuşkusuz daha pek çok eksiğinin olduğunu görüyoruz. Bunların giderilmesi genel çalışmaların daha iyileşmesiyle bağlıdır.

Uzun süre Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisinde temsilcimiz olmadı. Bu eksikliği giderdikten sonra BSS'deki çalışmalarımız uluslararası ilişkilerimizin gelişmesinde, deney ve bilgi alışverişinde

çok önemli bir kaynak durumuna geldi. Çalışmalar aktifleştii. BSS'deki diğler kardeş partilerin temsilcilerine ülkedeki durum ve partimizin görüşleri konusunda bilgi veren bir toplantı düzenledik. BSS'nin Aralık ayında toplanan genel konferansına katıldık. Aktif bir çalışma gerçekleştirdiğimize inanıyoruz.

Uluslararası ilişkilerimizi geliştirmek için şimdi ayrıntılı hazırlanmış bir plan çerçevesinde çalışmalıyız. Her şeyden önce kadro sorunları çözülmeli ve bu alanda çalışacak birkaç yetenekli kadro daha ayrılmalı ve yetiştirilmelidir.

Buraya kadar, geçen Plenumdan bu yana yapılan çalışmalara değindik. MK'miz çalışmaların gösterdiği sonuçları ve yeni olguları değerlendirerek Partimizin 65. kuruluş yılında çalışmanın ana amaçlarını formüle etmelidir.

Değerli yoldaşlar,

Son olarak Plenumumuzun ağırlıklı konularından birini oluşturan kadro sorunlarımız ve buna bağılı olarak üyelik yenilenmesinin ikinci aşaması üzerinde duracağız.

44

Açık ki, bir komünist partide her şeyi kadrolar belirler. Kadro, üyeliğın nitelik yönünden ifadesidir. Doğru bir kadro politikası gütmek, kadro sorunlarını çözmek en çetin görevlerden biridir. Hele ağır darbe yemiş bir partide, gericilik koşullarında bu sorunun taşıdığı

önem ve gösterdiği olağanüstü güçlük ancak bu dönemin yaşanması ile kavranabilir.

Partimiz yığılmış sayısız eski sorunlarına ve ortaya çıkan sınıf savaşımının yeni görevlerine saldırı altında yanıt vermeye çalışıyor. Bu koşullarda her durumda kadrolarımızı tam zama - da ve yerli yerinde değerlendirebildiğimizi söyleyemeyiz. 'sikleri şimdi daha çabuk giderebiliyoruz. Bu yönde dikkatlerimizi daha da artırmalıyız.

Kadro politikamızı tüm üyelere derinlemesine kavratmadan demokratik santralizm, parti disiplini gibi ana konuların gereği gibi ele alınamayacağını pratik bize çarpıcı biçimde gösterdi ve gösteriyor. Kadro sorunları denilince neler akla gelmeli? Biz şunları anlıyoruz: Üyelik normalarının kavranması, bunların yaşama geçirilmesi, parti üyelerinin objektif kriterlere göre tanınması, yetiştirilmesi, doğru biçimde istihdamı, yükseltilmesi, denetlenmesi.

Parti tüzüğümüzde üyelik normları saptanmıştır. Ancak norm denilen şey bir kalıp değildir. Bu nedenle yaşamda normları uygulamak, ortak ölçülerin, anlayışın oluşmasına ve uygulayıcıların yetişkinliğine, olgunluğuna sıkıca bağlıdır.

Üyelik normları ve kadro sorunu daha temel bir konuyu ilgilendiriyor. Bu konu Leninci Parti kavramının özümsemesi, partililik bilinci ve partinin kadrolaşma aşamasını tamamlamış olması ile sıkıca bağlıdır. Deneylerimizle görüyoruz ki, bir komünist parti içinde uzun yıllar savaşmadan, sınıf savaşımının çeşitli dönemlerinden geçerek, parti yaşamında hem parlak hem bunalımlı dönemleri yaşayarak sınavdan

geçmeden .pişmeden bu bilince varmak kolay değildir. Bu açıdan Partimiz darbe sonrası dönemde, şimdi, işte bu özelliği kazanıyor. Partimizin her kademedeki yöneticileri ve tüm üyeleri bu olumlu gelişen olgunlaşma sürecine olağanüstü dikkat vermelidirler. Bu süreçte parti üyelerimiz gelişiyor, çelikleşiyor. Parti

45

normlarını yaşayan, canlı, yok edilmez nitelikler olarak kazanıyorlar, ölüm karşısında, işkencede, zindanda, yurt içinde ve dışında sürgünde, ağır baskılar altında yürütülen parti çalışmalarında sınırsız bir özveri; partiye sarsılmaz bağlılık, çelik disiplin olgunlaşma sürecinin somut belirtileri olarak parti yaşamında gerçekleşiyor.

Partideki sağlıklı gelişme parti üyelerinin niteliklerinin yükseltilmesi çabalarını etkileyecek olumlu bir faktördür.

Bu olgunlaşma sürecinin sağlıklı gelişiminin önünde ters yönde etkileyen nesnel ve öznel faktörler vardır. Ülkedeki gericilik ortamı ülkede ve ülke dışında devrimciler üzerinde moral bozucu, bilinç bulandırıcı etkiler yaratmaya devam ediyor. İkincisi, yeni bir olgu dikkatimizi çekiyor: Sosyal alanda tüm toplum etkileyen çürüme, yozlaşma, sistemi bir politika olarak sürdürülen ideolojisizleştirme, kültürsüzleştirme, depolitizasyon yığınların üzerinde olduğu kadar devrimci kadrolar üzerinde de yıpratıcı, moral sarsıcı etkiler yaratıyor. Partimiz saflarında çok sınırlı da olsa, kendini bilinç ve moral açıdan hissettiriyor.

Bu sorunun Batı Avrupa'da özel bir yansıması vardır. Pek çok kardeş partinin yaşamış ve yaşıyor olduğu "politik göçmenlik psikolojisi ve sorunları" şimdi bizde de hissediliyor. Kimi üyelerimiz Batı Avrupa koşullarının kendine özgür zorlukları karşısında yılıyor, etkileniyor, kolaycı yollar seçiyor, göçmen işçiler içinde çalışmayı küçümsüyor, verimsiz bir çalışma ile boşuna çaba harcadıkları gibi kaygılara kapılıyorlar.

Bu durumda olan üyelerimize dikkatle, kucaklayıcı biçimde, yoldaşça yaklaşmalıyız. Onların özel sorunlarıyla, psikolojileri de dahil her sorunlarıyla yakından ilgilenmeliyiz. Yok olup gitmemeleri için elden gelen her çabayı göstermeliyiz.

Diğer yandan, birçok kez belirttik ki, zor koşullar ister ülke içinde olsun, ister ülke dışında olsun bizden eskisinden çok daha sert bir parti disiplini, çok daha yüksek bir parti morali istiyor. Geçen Plenumumuzda vurguladık ki, yığın bağlarını güçlendirme ve örgütsel sorunlarımız açısından asıl enerjimizi yeni sempatizanlar, yeni parti üyeleri kazanmaya vermek gerekiyor.

Bu birbiriyle çelişik gözükken iki görev nasıl yerine getirebilir? Eğer yalnızca psikolojiler dikkate alınırsa bu bizi gevşek bir kadro anlayışına sürükler. Bunu dikkate almadan, disiplin ölçütlerini

46

tek yanlı, katı kullanırsak, bu da, belki de kazanılabilir olan kimi üyelerin yok olmasını getirecektir, öyleyse ne yapılmalı?

En başa ülkedeki sınıf savaşımının gereklilikleri alınmalıdır. Bu, ülke dışında da geçerlidir. Komünist partisinde çifte norm olamaz. Tersine, ülkede savaşan yoldaşların moral gücüne olumsuz etki yapacağı gibi, ülkedeki çalışmanın güvenliğini bile tehlikeye atar.

İkinci olarak yukarıdaki ölçü esas alındıktan sonra bu tür kadrolarımıza en esnek yaklaşmak, yakın sıcak ilişkiler içinde gelişmelerine yardımcı olmak yolu seçilmelidir. Kişisel olarak yakınının yanı sıra unutulmamalıdır ki, psikolojik, moral sorunlar olarak kolektif çalışmanın iyileştirici etkileri ile yenilebilir. Bu nedenle, örgüt çerçevesi içinde, iş üzerinde disiplinli sıkı bir çalışma ve denetim etkili bir yöntemdir.

Bu tür sorunların çözümünde en etkili yolun Marksizm-Leninizm'in derinliğine kavratılması ve parti üyeliğinin sıcak devrimci ruhunun aşılması olduğunu unutmamalıyız. Marksizmin dünyayı olduğu gibi, insanı da değiştirici büyük gücüne, itici etkisine dayanmalıyız. Marksizmin yalnızca bir politika bilimi olmadığını her şeyden önce dünya görüşü, en güçlü moral, en yüksek hümanizm olduğunu unutmamalı, bu temelde üyelerimizin daha iyi yetiştirilmesi için çalışmalı ve özel bir ideolojik çaba harcamalıyız.

Partimizin kadroları her tür olumsuz etkiden koruyucu, bilimsel temellerden çıkan objektif kadro politikasını ayrıntılı biçimde üyelerimize kavratmalıyız. Partimizin yaklaşımının ne liberalizm, ne de biçimsel sert disiplin uygulaması olmadığı anlaşılmalıdır.

İşte bu çerçeve içinde üyelik yenilenmesinin ikinci aşaması tamamlanmalıdır. İlk olarak her düzeyde parti yönetici kadrolarına bu

sorun kavratılmalıdır. Çünkü ancak onlar doğru yaklaşırlarsa üyelik yenilenmesi çalışmaları istenilen amaca varır.

Değerili yoldaşlar,

Görülebilir ki, partimiz her gün biraz daha sorunları çok yönlü ve somut ele alabiliyor. Bu sevindiricidir. Bu yönde daha hızla gelişme kaydedebilmek, parti çalışmalarına tüm üyelerimizin bilinçli, yaratıcı katkılarını sağlamakla olanaklıdır.

Her şey şu inancımızı doğruluyor. Kendi gücünü, potansiyel-

47

lerini kullanabilen, sıkı disiplinli bir parti halkımızın değiştirici enerjisini açığa çıkarmayı başaracaktır. Güçlü TKP, bugün demokrasi için, yarın sosyalizm için savaşımında halkımızın güve duyduğu, desteğini aradığı bir güç olacaktır. Partimizin 65. Kuruluş Yıldönümüne bu bilinç ve coşku ile, geçmişten daha çok güç alarak, gelecekle ilgili sarsılmaz iyimserlikle giriyoruz. 65. Yılımızda daha da güçlü olacağız.

Demokratik Türkiye, Daha güçlü TKP!

48

MK 4. PLENUMUNUN FAŞİZME KARŞI UTKUNUN 40.
YILDÖNÜMÜ ÜZERİNE HALKIMIZA ÇAĞRISI

Bütün dünya halkları İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinin, faşizme ve militarizme karşı tarihsel utkunun 40. yıldönümünü kutluyor.

Savaş mı, barış mı sorusunun giderek daha keskin biçimde yeniden gündeme geldiği günümüzde 2. Dünya Savaşının neden ve sonuçlarını hatırlama, bundan gereken dersleri çıkarmak zorunludur.

2. Dünya Savaşına dünya egemenliği kurmak hayalindeki Hitler faşizmi yol açtı. Emperyalizmin en gerici, en saldırgan güçlerinin, Alman ve İtalyan faşizmi ile Japon militarizminin birlikte yürüttükleri savaş 50 milyon insanın hayatına mal oldu. Ülkeler, kentler harabeye döndü.

Faşizmin amaçları baştan belliydi. Eğer Sovyetler Birliği'nin daha savaş başlamadan çok önce, öteki ülkelere getirdiği savaşı önlemek için işbirliği yapma önerilerine uyulsaydı, eğer kapitalist ülkeler komünist partilerinin ve öteki barış güçlerinin barışı korumak için en geniş güçlerin birliğini oluşturma girişimlerine yanıt verilseydi, eğer sağduyu egemen olsaydı, insanlığın bu büyük kayıplara uğramasını önlemek olanaklı olabilirdi. Daha savaş çıkmadan birleşmek, barış isteyen herkesin görevi budur.

Sovyet halkı ve ordusu, SBKP'nin, onun, başında Jozef Stalin'in bulunduğu MK'sinin yol göstericiliğinde, komünistlerin örnek savaşlarıyla tarihte eşi görülmedik fedakarlıklar göstererek insanlığın savaş belasından kurtulmasında, ülkelerin ve halkların özgürlüklerine kavuşmasında belirleyici olmuştur. İnsanlığın kurtuluşu için yaşamını veren 20 milyon Sovyet insanının, bütün

ülkelerdeki yiğit anti faşist savaşçıların yüce anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

49

Bundan 40 yıl önce, emperyalizmin sosyalizme üstün gelme, tarihin gidişini geri çevirme, dünya çapındaki toplumsal ilerleme savaşımını durdurma çabalarının yenilgiye mahkum olduğu, bu çabaların insanlığa kan ve gözyaşından başka bir şey getirmediği kanıtlandı. Bugün ABD emperyalizmi ve NATO'ya egemen güçler bu gerekçelere gözlerini kapatarak, yeni bir dünya savaşının hazırlıklarını yapıyor. Bu amaçla yalnız yeryüzünde insanlığı 15 kere yok edecek güçte nükleer silahın birikmiş olduğuna aldırmadan, uzayı da silahlandırmak istiyorlar. Eğer bu güçlerin eli kolu bağlanmazsa insanlığı bekleyen toptan bir yok oluştur. Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler, gene büyük bir sorumlulukla, özveriyle davranıyorlar. ABD'nin NATO'nun askersel üstünlük elde etme amacını gerçekleştirmesine izin vermiyorlar. Karşılıklı ve eşit güvenlik temelinde silahlanma yarışının durdurulması, nükleer silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi için her çabayı gösteriyorlar. Eğer dünya barışının korumasını isteyen bütün devletler, politik güçler, örgütler, insanlar güçlerini birleştirirlerse, savaş tehlikesini insanlığın yaşamından çıkarmak olanaklıdır. Anti-Hitler koalisyonu, sosyalist ve kapitalist ülkelerin bu amaçla bir araya gelebileceğini kanıtlamıştır.

Türkiye 2. Dünya Savaşında Mitler Almanya'sıyla el altından işbirliği yaptı. Ülkemiz bu savaşın yıkıcı sonuçlarına tanık olmadı. Ama eğer Kızıl Ordu Stalingrad savaşını kazanmasaydı, hiçbir güç Türkiye'nin Mitler saldırganlarının yanında savaşa girmesini önleyemezdi.

Türkiye'de faşist hareketin, Türkeş vb. lerinin ortaya çıkmasına olanak verilmesi de, 1940'larda Hitlercilerle yapılan işbirliğiyle bağlıdır.

Türkiye'yi bugün yönetenler ABD emperyalizmiyle açık bir işbirliği içindedir. Ülkemizi sözde "Sovyet tehdidi"nden koruma gerekçesiyle aklanmaya çalışılan bu işbirliği sonucunda, halkımız her an Washington'un bir çılgınlığı sonucu yokolma tehlikesi altında yaşar duruma gelmiştir. ABD yönetimi şimdi de Türkiye'yi uzayın silahlandırılması planlarına katmaya çalışıyor.

Bugün ABD emperyalizmine, Türkiye'nin bir Amerikan sömürgesi olmasına karşı birleşmek, halkımızın kaderini Washington'un ellerine teslim eden faşist diktatörlüğe karşıyı yükseltmek en önemli görevidir.

50

TKP, 2. Dünya Savaşında olduğu gibi, bugün de, savaş tehlikesine karşı, Türkiye'nin barış yanlısı devletlerin sırasında aktif, yapıcı bir tutum alması için, ülke içinde, faşizm yanlılarına arşı demokrasi için.bütün demokrasi güçlerinin birliği için savaşıyor

TKP Hitler faşizminin yıkılmasının 40. yıldönümünde, barış ve demokrasi güçlerini, sağduyu sahibi her yurttaşı işbirliğine, ortak savaşıma çağırıyor.

Amerikan emperyalizmine köleliğe son!

Amerikan üslerine, roketlerine hayır!

Amerikancı Evren-Özal rejimine son!

Ulusal demokrasi için, barışçı bir Türkiye için birleş!

22 Nisan 1985

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi

51

MK 4.PLENUMUNUN TKP DAVALARINA İLİŞKİN BİLDİRİSİ

Yurttaşlar,

Geçtiğimiz günlerde Ankara Sıkıyönetim mahkemesi'nde sona eren TKP Davası'nda 200'ü aşkın yurtsever 17 yıla varan ağır hapis cezalarına çarptırıldı. Askeri mahkeme bu yurtseverlere partimize üye olduklarını öne sürerek, faşist 141 ve 142. maddelere dayanarak bu cezaları verdi. Böylece 12 Eylül 1980'den bu yana TKP davalarında uzun hapis cezalarına çarptırılan işçilerin, sendikacıların, aydınların, öğrencilerin, ilerici kadınların sayısı 1000'e yaklaştı. Halâ yeni yeni tutuklamalar yapılmakta, işkenceler uygulanmakta, yeni yeni TKP davaları açılmaktadır.

Komünist Partisi'nin yasaklı olduğu, insanların Komünist Partisi'nin görüşlerini benimsedikleri için tutuklandığı, işkence gördüğü, bu görüşler doğrultusunda politik faaliyet yürüttüğü için yıllarca

zindanlarda tutulduğu, hatta öldürüldüğü bir ülkede hiç kimse demokrasi olduğunu öne süremez.

TKP'ne karşı en ağır baskıları uygulayanların, en kaba yalanlarla Partimize kara çalmaya yeltenenlerin, gerçek yüzleri her geçen gün daha açık ortaya çıkıyor. "Bütün yaptıklarımız 12 Eylül öncesi terör ortamına geri dönülmesini önlemek içindir" diyenler, terörizmin elebaşı faşist Türkeş'e kadar bütün MHP'lileri serbest bırakıyor, devlette bunlara önemli görevler veriyorlar. "Atatürk'ün yolundayız" diyenler, ülkemizi Amerikan emperyalizminin eline teslim ediyor, Ortadoğu'nun Hong Kong'una çeviriyorlar. "Enflasyonu önleyecek, işsizliği azaltacağız" diyenler, halkımızı kuru ekmeğe muhtaç duruma sokuyorlar.

Ankara'da ve öteki sıkıyönetim mahkemelerindeki TKP davalarında yargılanan yurtseverler bütün bunlara karşı çıktıkları, halkın çıkarlarını savundukları için ağır hapis cezalarına çarptırılıyorlar. TKP'ne halka kurtuluş yolunu gösterdiği için var güçleriyle saldırıyorlar. Halk gerçekleri görmesin, kendi geleceğini kendi ellerine almasını öğrenmesin diye TKP yasaklı tutuluyor.

52

Ulusal egemenliği yok edip, bir avuç Amerikan uşağının ve vurguncu kapitalistin azınlık diktatörlüğünü kuran Evren, 23 Nisan Ulusal Egemenlik Bayramı'nda, ulusal egemenliği, demokrasiyi, ulusal bağımsızlığı savunan güçlere bir kere daha en ağır sözlerle

saldırdı, tehditler yağdırdı, yüzkarası rejimini savunmaya çalıştı. Evren demokrasi güçlerinin gerilememesinden, halkın şimdi demokrasi istemine daha çok sarılmasından korkuya kapılıyor. Onun tehditleri, yalnızca diktatörlüğün zayıflığını gösteriyor.

TKP sürekli baskı ve koğuşturma altında olmasına rağmen, herşeyi göze alarak demokrasinin kazanılması için savaşımı sürdürüyor, sürdürecektir. Bu savaşım ancak bütün demokrasi isteyen güçlerin birleşmesiyle kazanılabilir.

TKP demokrasiden yana olan herkesi TKP üzerindeki baskılara karşı çıkmaya, yurtseverlere verilen ağır hapis cezalarını protesto etmeye, mahkumiyet kararlarının bozulması için seslerini yükseltmeye çağırıyor. Demokrasiyi gerçekten kazanmak için bu zorunludur.

Komünistler kendi çıkarları için değil, halkın çıkarları için savaşıyorlar. Evren-Özal yönetiminin anti komünizmi yalnızca komünistlere değil, halkın çıkarlarını şu ya da bu ölçüde savunan herkese yöneliyor.

Yurttaşların istedikleri partiye üye olma, istedikleri partiyi destekleme özgürlüğü için savaşım verilmeden, diktatörlüğü geriletme, demokrasiyi kazanmak olanaksızdır.

Halkın özlediği demokrasi TKP'siz olamaz.

30 Nisan 1985

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi

MK 4. PLENUMUNUN TKP'NİN 65. KURULUŞU YILDÖNÜMÜ'NE İLİŞKİN KARARI

Bugün ülkemizin ve halkımızın geleceği demokrasiyi kazanmaya bağlıdır. 65. Kuruluş Yıldönümümüzde hedef, TKP'ni demokrasiyi kazanma savaşımı içinde daha da güçlendirmek ve toplumsal yaşamda vazgeçilmez bir güç haline getirmek için her çabayı göstermektir. TKP ne kadar güçlü olursa, demokrasi savaşımı da o kadar güçlü olacaktır. Demokrasiyi kazanmak ve bu amaçla yığınsal halk hareketini hazırlamak için TKP, ulusal demokrasi hedefini halkımıza benimsetmek amacıyla ideolojik çalışmalara hız verecek, Sol Birlik'i güçlendirmek ve öteki demokrasi güçleriyle diyalogu geliştirmek için çabalarını artıracaktır.

TKP bu amaçla 1985 yılı boyunca:

- 1- İşkence ve idamların, politik tutuklamaların durdurulması, Kürt halkı üzerindeki baskı ve kırımın sona erdirilmesi için, genel politik af için;
- 2- Tüm demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılması ve ulusal demokratik anayasa için;
- 3-İşten atmalara, işsizlik ve pahalılığa karşı, emekçilerin ekonomik ve sosyal haklarını korumak ve yaşam düzeylerini yükseltmek için;
- 4- ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşmasının azaltılmasına ve Amerikan üslerine karşı, barış hareketini yükseltmek için; tüm bu alanlarda halkın ve demokrasi güçlerinin savaşımını daha da

yükseltmek için her çabayı gösterecektir. Erken seçime gidilmesi için savaşımları bu savaşımlarla birleştirecektir.

TKP'nin yukarıdaki özde güçlendirilmesi için, Partinin işçi sınıfı içinde örgütsel gücünü artırmaya hız verilecek, Partiyi yığınlar ve sempatanlarla daha sıkı bağlamak, sesini daha geniş yığınlara duyurmak ve onları örgütlemek için Atılım'ın haftalık çıkarılması gerçekleştirilecektir.

54

65. yıl ruhunda parti üyeliği niteliklerini yükseltmek ve partiye nitelikli yeni üye kazanmak amacıyla çalışılacaktır.

Bu kampanya "Demokratik Türkiye, Daha Güçlü TKP" belgisi altında sürdürülecek ve somut programı Politik Büro tarafından hazırlanarak yürütülecektir.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi

55

DÜZELTME

TKP MK Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın, Kasım 1984'te yapılan MK 3. Plenumunda okuduğu Politik Büro Çalışma Raporu'nun basımında aşağıdaki dizgi yanlışları yapılmıştır. Düzeltir özür dileriz.

Sayfa 23,yukarıdan ikinci paragrafın son iki cümlesi: Bunlar ANAP'ın daha da yıpranmasının, kendiliğinden , kendi şanslarını artıracığını

umarak bir süre daha beklemeyi yeğlemekte, militarist generallerle aralarını daha da bozmayı göze alamamaktadırlar. Oysa halk bu muhalefet partilerinden, kendi yöneticilerinin bile açıkladığı gibi, daha sert muhalefet yapmalarını istemektedir, Özal hükümetinden bir an önce kurtulmak istemi giderek ulusal çapta bir istem haline gelmektedir.

Sayfa 33,yukarıdan üçüncü paragrafın son cümlesi: Görülmelidir ki, iç ve dış politikada din faktörünün rolünün artması, dindar yurttaşların değil, Amerikancı İslam gericiliğinin politik rolünün artmasını getiriyor.

Sayfa 34, birinci paragrafın beşinci cümlesi: Yozlaşmanın öntine geçecek ve geleneksel değer yargılarıyla bağlı insanlarımızı olumlu davranışa çekebilecek tek yol budur, her düzeyde her alanda dayanışma ve kollektif davranma ruhunu yaygınlaştırmaktır.

Sayfa 35 , "Hiç bir yurtsever, Kürt sorununa gözlerini kapaya-maz!" başlıklı bölümde üçüncü paragrafta tarih; 12 Eylül 1980.

Sayfa 38 , aşağıdan dördüncü satırda başlayan cümle: Kemerleri sıkma politikasına karşı sürdürdüğümüz savaşımları, şimdi geniş bir kampanyaya yükseltmeliyiz.

Sayfa 39 , "Sendikal hareket..." bölümünün ikinci paragrafında son cümle: Sendikal birliğin zayıflığı ve sendikal hareketin yönetiminde uzlaşmacı, işbirlikçi unsurların varlığı, sendikal hareketin işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda daha etkili savaşımlara atılmasını güçleştiriyor.

Sayfa 52, aşağıdan ikinci paragrafta ilk satır: Sol güçler arasında keskin, sekter polemikilik hastalığına...

56